קבלה · כתבי רבי אברהם אבולעפיא

ספר חיי העולם הבא

רבי אברהם אבולעפיה

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

ספר חיי העולם הבא

רבי אברהם אבולעפיה

מקור הטקסט: ובלכתך בדרך

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/ספר-חיי-העולם-הבא/
הקובץ נוצר ב־19 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

אמר הצעיר אברהם הרואה באלפי יהודא. באתי באלה הדברים הנאמרים באמת, להזהיר כל באי שער הספר הזה, שאל יבהל (ירוץ) ברוחו לבא בכל עת אל הקודש, עד שיטהר מחשבתו מהבלי הזמן, וינקה עצמו מהגאוה והכעס, כי היא הקליפה המונעת מלכנוס לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו. וצריך לו להשפיל את עצמו מלפני כל אדם, שומע חרפתו וסובל. ויהיה כוונתו לשם שמים. ויהיה רחמיו אפילו על שונאיו שלו, כשאינו שונא המקום. ויהיה נדיב לבב, ונכאה רוח. ויבזה תאוות השררה וכבוד, ותאוות מאכלים רעים ותאוות נשים, ויהיה אוהב האמת ושונא השקר, ויהיה צנוע, ויבקש כבוד אנשי החכמה. ועיקר כוונתו יהיה לשם החכמה האמיתית, ולא יהיה עסקו בחכמה הזאת להתגאות ח"ו. יהיה תמיד תפילתו לאל, יישר צעדיו לבל ימוט ימין ושמאל מן האמת:

שנית באתי כמזהיר, שאל יטעה ח"ו לא באות ולא בנקודה, שנאמר "כי ישרים דרכי השם צדיקים ילכו בם ופושעים ייכשלו בם". ומי שיודע זה הספר כראוי לעומקו, הוא אהוב למעלה ונחמד למטה, ונוחל שני עולמות עוה"ז ועוה"ב, שנאמר "להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא". כי עמוק עמוק הוא מי ימצאנו. והשם ברחמיו יאיר עינינו בתורתו, אמן:

יהה היה והה:

רבון עולמים יהי רצון מלפניך להיכלל בזה הספר עליונים ותחתונים ושישתכח כל אחד ואחד בלימודו בין בכתוב ובין בדיבור בכח ואמיץ שמך הגדול והנורא והמיוחד ובכל כח הויו"ת בזהיר משמך הגדול יהוה ובכל שמות וכינויין דיליה דכולהו יזהירו עיניה הכי יהי כולהון עליונין ותחתונים באזכרים בההוא ספר זהירין משמך ומההויותו דיליה כזוהר דנהיר ברקיע ותן נא רשות לכל מאן דאדכר בספר הזה בכח ואמיץ שמך לאזדמנא מיד ביה בהרף עין לגלאה ביה כל חד וחד מילין יקירין ורזין גניזין קמי שכינתא באיהי יחידא בגלותא לאנהרא משמך מזה הספר ולאתחבר עמך בדא החיבור ולאתקשרא שכינתך בך בכמה (קידושין) קישוטין לקיים בה וראיתיה לזכורי ברית עולם אמן סלה נצח ועד:

בעזרת שוכן רומה אתחיל לכתוב הקדמה:

שלח יד ברואה. להשיג נבואה. אך ברוח נכאה. תחיה כמו רש:

מרומים תעיין. מלב תם תזיין. ובשיר שתה יין. עסיסיו במדרש:

היה שש בזקנה. בהוד זיו שכינה. וצורת לבנה. בגט זה תגורש:

משול על יסודות. והגד עתידות. ודבר בחידות. כחכם וחרש:

פרי לב בצלמו. בך יה בעצמו. ביוד הא חותמו. ונטע ונשרש:
וגוף עוז מצורע. היצר שמו רע. מזוהם בזרע. ונקפא ונקרש:
רצונו להמית. הויה מרומית. ויעץ בתהמית. ורצח וירש:
שאל צור דתו. אשר על עצתו. מבקש המיתו. וחקר ודרש:
יצוחצח לשון צח. בפיך שח ונצח. והרג ורצח. ושקט וחרש:
המון עם תחיה. בשם י"ה תהיה מדלג כאריה. בכל עיר ומגרש:
והוד הבחירה. תגלה בתורה. וכח וגבורה. בחכמה יפורש:
הרוג גוף מפולש. כאפר וחלש. ברכב ע"ב משולש. בשם המפורש:

פירוש השם המפורש ושמו חיי העולם הבא וסוד מספר אותיות ירו של ים:

והוא פירוש שם בן מ"ב אותיות. וגם שם בן מ"ב אותיות, הוא פירוש שם בן י"ב אותיות. וגם שם בן י"ב אותיות, הוא פירוש שם בן ד' אותיות, אשר הוא השורש והעיקר, ואלו כולם הם הפירושים עליו, להודיע סוד יחודו יתברך. וזה השם שהוא בן ד' אותיות הוא לבדו שם המיוחד, ושאר שמות הם כולם (פארותיו) פירותיו, אשר כולם מתבארים עליו. וכל שם ושם מאלו השמות הוא קדוש ומקודש. ואין מוסרין אותו אלא למי שהוא צנוע, ועומד בחצי ימיו, ואינו כועס, ואינו משתכר, ואינו מעמיד על מידותיו, ודבורו בנחת עם הבריות. וכל היודעו והזהיר בו ומשמרו בטהרה, אהוב למעלה ונחמד למטה, ואימתו מוטלת על הבריות, ותלמודו מתקיים בידו, ונוחל שני עולמות העולם הזה והעולם הבא. וכן משפט שאר השמות הקדושים כולם, כי אין הכוונה בכולם אלא להשיג בם שלש מעלות הנקראים אצלנו "שלש סעודות" הנודעות מסוד שלש היום היום היום, שנאמר "ויאמר משה אכלוהו היום, כי שבת היום לה', היום לא תמצאוהו בשדה". וסוד המן הוא המים, והטל יורד, והמן עליו, והוא שכבת הטל. ובו עתיד הקב"ה להחיות המתים, כי החיים יודעים שימותו, והמתים אינם יודעים מאומה. וכל השמות הנזכרים יפורשו בספר הזה בעזרת האל, כל אחד כפי מה שהוא בקבלות אמיתיות תוריות:

ואמנם נפרש תחילה השם הארוך לפי רוב אותיותיו, והסוד הכללי בו והפרטי הנולד ממנו. והוא שם בן ע"ב אותיות, שנאמר עליו "הנה אנכי בא אליך בעב הענן, בעבור ישמע העם בדברי עמך, וגם בך יאמינו לעולם" (שמות י"ט). וכן נאמר על השם הזה, "זה שמי לעלם וזה זכרי לדור דור" (שמות ג'). והרמז על זה "משה ידבר והאלהים יעננו בקול" (שמות י"ט). והנה סודו, שם הדברי, והם דברי השם, כי ידבר הוא יר"ו, והאלהים הוא יהו"ה מלא. והתרגום מעיד ואומר, "ומן קדם יי מתעני ליה בקול". והנה בקול של משה, וכן הוא קול השם כקול האדם המדבר, כי התשובה והמענה על שאלת הנביא

השואל הוא שווה. בקול דממה דקה בתחילה, ומתגברת והולכת תמיד, כמו שהתבאר בסוד הנבואות:
נבחר השם מעושר רב, מכסף ומזהב חן טוב (משלי כ"ב). מגדל עז שם יהו"ה, בו ירוץ צדיק ונשגב (משלי י"ח):
(סליק ההקדמה):
אמיתות האמונה הישראלית היא, שהשי"ת ב"ה ברא הכל והוציאו מאין ליש, כשגזרה ידיעת חכמתו ית"ש ברצונו הקדום התמידי, אשר לא ישתנה בשום פנים מאופני השינוי, ולא יתרבה בשום ריבוי. אבל בריותיו הרבה על כל פנים, והוא לבדו בלתי ריבוי כלל. ואמנם יחודו חזק מאוד לציירו בשום ציור אצלנו, כי אין בכל ברואיו בעליונים ובתחתונים מי שיוכל להשיג אמיתת יחודו, וקל וחומר שלא יוכל האדם לדעת מהות עצמו ית"ש. אבל תכלית השגת הנביאים והחכמים והפילוסופים, להרחיק ממנו ית"ש כל המידות הגופניות המדומות, הנחשבות בתחילת הדעת בכח הדמיון המתעה השכל האנושי, והמבריחו מכל השגה אמיתית:
והנה כל הנביאים והחכמים וגם הפילוסופים, ביארו מהות ציור הדמיונות ותכלית השגתם, ואמרו שהציור הדמיוני הוא גופני מאד. ומפני זה לא יוכל לצייר דבר מן הדברים המושכלים, כי אם בשתפו עם השגותיו צורות גשמיות. ועל כן אפילו הנביא בעת השיגו הדיבור הנבואי הנשפע מהשם ית' באמצעות השכל הפועל, על פי צירופי האותיות הנחשבות בלבבות, אי אפשר שלא יצייר מה שהשיג בצורות גוף מדבר בדבור עם הנביא, מפני מציאות כח המדמה שבו. אבל הנביא יודע באמת שזה הגוף המתדמה לו בהשגתו בעת הנבואה, אין לו מציאות גופני כלל, אבל הוא דבר שכלי כולו רוחני, והתגשם אצלו בעת השגתו, מפני היות הנביא גוף המשכיל האמת בשכלו הרוחני, היוצא לפועל בעת ההיא:
וידוע שאנחנו עדת ישראל קהל ה', יודעים באמת שהשם ית' אינו גוף ולא כח בגוף, וגם לא יתגשם לעולם. אבל שפעו בורא אמצעי אחד גופני, והוא מלאך בעת נבואת הנביא. גם מלאכי ה' העליונים שהם השכליים הנפרדים מכל חומר המיוחסים לרוחניים, וגם נפשות חסידי האומות, ונפשות צדיקי ישראל אינם גופים ולא כוחות בגופים, אבל הם כולם שכליים נפרדים לבד. ונפש כל איש ואיש ממנו הזוכה לחיי העולם הבא היא משגת עצמה, ומשגת כל הנפשות כולן, כי היא דבר אחד עימן מצד עצם הוייתם. ומכרת השכל הפועל בה, אשר הוא הסיבה הראשונה הקרובה לקיומה ולמציאותה. ויודעת השכלים הנפרדים כולם במציאותם, ומשכלת מציאות הבורא ית"ש וית' אשר

ברא הכל לכבודו, אבל אינה משגת ומכרת ומציירת דבר גופני כלל. וגם אינה יכולה להכיל בעצמה מהסיבה הראשונה העליונה כי אם מציאות לבד, אבל מהות לא. וגם משאר שכליים של מעלה ממנה אינה משגת מהם כי אם מציאות לבד, אבל משגת גם כן הבדל מעלות מציאות השכליים זה מזה ומשגת הבדל מעלות מציאות כל נפש זו מזו ויודעת שכל נפש שהשיגה יותר מחברתה נהנית מזיו השכינה יותר מחברתה ושמחתה גם כן שמחת הנאה שאין חברתה יכולה להשיג שמחת הנאתה ולא תענוגה. ולפיכך נאמר בקבלה שהקב"ה עושה לכל צדיק וצדיק חופה הראויה לו ונותן לו הגמול הראוי לו לפי מעשיו:

והמעשה הגדול שבכל המעשים הוא לעשות נפשות בסוד "ואת הנפש אשר עשו בחרן", כי כן השם עשה את האדם ישר בדמות אלהים עשה אותו. וזה המעשה הוא אצלנו תכלית המעשים הטובים כולם, ועל כן חייב כל משכיל לעשות נפשות יותר ממה שהוא חייב לעשות גופים, שגם חיוב עשיית הגופים אין תכליתו כי אם לעשות נשמות. ובכך ידמה האדם לעושיהו שכן אמר הנביא ע"ה על עניין מעשה השם, "כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי" (ישעיה נז'). וע"כ חייב כל משכיל אשר השיג דבר מהשגות השכליות למסור מהם קבלה אמיתית כפי מה שהשיג וכפי כוחו למי שיראה לו שהוא מכין עצמו בהכנה הראויה להבין לזה ולא יהיה מקנא במקובלים אשר הם ראויים לקבל שכן אמרו רז"ל בכל אדם מתקנא חוץ מבנו ותלמידו:

וגם ראוי למשכיל לשמור לעצמו במסירת הקבלה האלוהית שימסרם מעט מעט כדי שלא יתבלבל השומע בהם כי סתרי עריות וסתרי בראשית וסתרי מרכבה שהם חכמת האלוהות הם ענינים עליונים מאד:

ואמנם סתרי בראשית שהם חכמת הטבע וסתרי מרכבה שהם חכמת אלהים שניהם אלוהים ואין כל דעת ודעת מן הדעת האנושית שיכולה להשיגם וע"כ ראוי להסתירם מן ההמון הנמשך אחר מחשבי הזמן כי אי אפשר להשיגם אלא אחר לימוד רב והשתדלות חזקה בחכמה ועיון גדול בספרים והתבודדות רבה עם אנשי האמת והיפרדות מאנשי התאוות השקריות. וכשימצא איש דורש החכמה ראוי גם כן למוסרה לו ולא יעזבנה האדם למות עמו במותו אבל ישפיענה על זולתו כפי יכולתו בכתב או בעל פה:

ואמנם סתרי עריות הם ענייניים תוריים, והפילוסופים לא השיגום כלל באשר הם, וגם לא קראום בשם זה. אבל התורה האמיתית המשלמת כל חסר הודיענו דבר זה. ואעפ"י שגם הם דברים כוללים ראשית ומרכבה, הנה נודע לנו סודם בפרט בתורה, מסוד אדם וחוה, שהם בכל אדם כדמיון החומר והצורה, שהם ראשית והתחלה לכל מעשה

בראשית. וכן אדם הראשון כדמיון הצורה, וחוה אשתו הברואה מצלעו כדמיון החומר, שהוא אמר עליה "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולא אמר כי ממני לקחה זאת. אבל באומרו מאיש הורה על אדם שנקרא איש. ועל כן נאמר על קין, הנולד משני הנמצאים הראשונים שבמין האנושי, "קניתי איש את ה'". וכן כתוב "גם בני אדם גם בני איש". ועוד נקראו בני אדם בני אנוש, וגם כל אחד ממנו נקרא אדם ונקרא איש ונקרא אנוש כמו שאמר, "מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו" (תהילים קמד'). ונאמר, "מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו" (תהילים ה'). הנה התבאר מהכתובים סוד שם אדם ושם איש ושם אנוש שכל אחד מהם הוא שם למין ולאיש. ודע כי איש בלשון יון הוא אחד ותרגום איש הוא אנ"ש ואחד בלשון יון אנ"ש איש גם הם אנ"ש הכל אחד ונקראו בתורה אדם וחוה בשם אחד שנאמר "ויקרא את שמם אדם ביום הבראם":

וסתרי עריות הם ביאת נחש על חוה שהוא הנואף והוא המטיל בה זוהמא. וישראל שעמדו לפני הר סיני פסקה זוהמתן גויים שלא עמדו על הר סיני לא פסקה זוהמתן. וזהו העניין הגדול הנכבד אינו צריך פירוש כי הוא מבואר למשכילים כי התורה היא סיבת חיי העולם הבא כאומרנו בברכה האחרונה (על התורה) "וחיי עולם נטע בתוכנו" וגם מזה יתבאר סוד "ויטע" השם אלהים גן בעדן מקדם" וגם סוד עץ החיים ועץ הדעת הנטועים בגן והתורה האמיתית היא סיבת הפסקת זוהמת הנחש ממנו ממש. והנה נאמר במדרש כיון שנבראת אשה נברא שט"ן עמהם ונאמר עוד שס"א אשר הוא השט"ן הוא הרוכב על הנחש והוא המשיא את האשה ושיעורו בשיעור גלם שהוא גמל נושא משא כבד והוא דבר מפתה הכח השכלי האנושי טרם צאתו לפועל ומונעו מהשגת האמת עד שיהיה האדם נמשך אחרי ההבל ויהבל וישוב לתוהו ובוהו שהוא החושך וההבל כי בהבל בא ובחשך שמו יכסה:

אמנם המשכיל האמת אשר הוא האדם באמת לא יתפתה אחרי דעת האשה המפותה מהנחש הנושך והורג בסם המות שבפיהו אבל ימשיך תמיד אחרי מצות השם ית' ב"ה המשפיע עליו השכל ויאכל מה שמחיהו ולא יאכל מה שימיתהו ויכיר עץ החיים הנטוע בתוך הגן הנטועה בעדן על פי ה' אלהי"ם מקדם והנה עץ החיים הוא חיי העצם הקדמון והם חיי מעלה ומטה וסודו כח דן העולם והמשל ידוע. אבל גימ' שלו אותיות הקודש וכן נאמר על התורה "עץ חיים הוא למחזיקים בה ותומכיה מאושר" בגימ' ישראל שאין אומה מחזקת בתורה כמונו וסוד ישראל שכל הפועל והוא בגימ' רואה ואינו נראה אבל מאשר בגימ' המצות כלומר שהם תומכי התורה והמצוה וכן כתיב "התורה והמצוה

אשר כתבתי להורותם", "כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחת מוסר". וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים ואת הלהט החרב המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם. ומן הגן תכיר הארבעה נהרות היוצאים מהנהר המיוחד היוצא מעדן להשקות את הגן ומשם ייפרד והיה לארבעה ראשים. והנה אתה רואה בו סוד הגן הוא דבר שבו צומחין כל מיני צמח וסוד צמח (השדה) דעהו מן צמח צדיק ומן מצמיח ישועה והצמח מורה על חידוש עניין חדש מתגלגל בחידושיו כאילנות המצמיחות שתולדותי הן פירות חדשים וחידושן בכל שנה ושנה כן שכלי בני אדם הם כצמח המתחדש בעולם והגוף כגן שהוא בעל הצמחים והנפש עדן שהיא בעלת התענוגים והגוף נטוע בה והסוד גן עדן, עד נגן שהנבואה שורה על פי עבד נגן והיה כנגן המנגן באלישע. ואמנם גן בעדן מקדם סודו יורה לך אמיתות השם המפורש הזה:
זה השם המפורש הוא ראשית לכל השמות והתחלה לכל הנבראים בשם העליונים והתחתונים וסוד זכר ונקבה בראם אדם וחוה שם בן ארבעה אותיות יהו"ה, חיי העולם הבא. זה השם הנכבד והנורא הוא מודיע לנו מציאות העצם הנקרא סיבה ראשונה לכל נמצא אשר הוא מחויב המציאות בבחינת עצמו ומאמיתיות חיוב מציאותו הנמצא לכל נברא בחכמתו וברצונו כשגזרה חכמת רצונו יתעלה וממנו נגזר ג"כ שם בן י"ב אותיות זה רצה לומר י"ב תיבות. וזהו צירופו:
אלה השמות התחייבו לפי צירופם מן השם המיוחד ושרש ידיעת הוראתם מתבאר מן השמות אשר נכתב אחר זה וזהו שם של מ"ב אותיות והוא קדוש ומקודש והוא נודע מצירופו ויוצא מן פסוק ראשון שבתורה והוא מן ב' של בראשית עד ב' של בוהו וידוע שכל התורה כולה שמותיו של הקב"ה וב"ש וזהו מופת תוריי מושכל למקובלים. וזהו צירופו:
זה השם המפורש שם ע"ב יוצא מן הפסוק ויסע ישר ומן פסוק ויבא הפוך ומן פסוק ויט ישר וסימנך יה"י אור וסודו אור בגימ' העולם כולו:
וזהו צירופו הראשון מג' פסוקים ויסע, ויבא, ויט, ר"ת מן השמות הוא ישר מן ויסע. אמצע אמצע אותיות מהשמות הוא הפוך מן ויבא סופי תיבות מהשמות הוא ישר מן ויבא ויט וזהו הנה לך זה השם המפורש כתוב מפורש ומצורף כראוי והוא הצירוף הראשון וממנו יוצא בד' זוויותיו שם המתחיל מדתו ואחריו מהוה ואחריו המין ומגלגוליו יוצאים מפלאות תמים דעים. והיודע לגלגלו (כשעה) כשורה על כל הפנים רוח הקודש לובשתו או שפע חכמה נשפע עליו להורות לשכלו אמיתות המציאות (פתאום). אבל צריך שיהיה המגלגל חכם ומבין מדעתו ומפני שאם מוסרים לו ראשי תיבות

פרקים מן השמים שיבין הוא סוף הכוונה וירגיש במעט רמז כי טבע האדם שמבין מה שישכילהו במשלים ובשיתוף שמות ובצירוף אותיות בנוטריקון ובגימטריאות כולה:
וזהו הצירוף היוצא מארבע זויות, הוא נ"ד שמות:
א. מדתו יוצא מם' של מום ד' של דמב ת' של כהת ו' של והו:
ב. מהוה יוצא מם של דמב ה' של כהת ו' של מום הא של והו:
ד. המין יוצא הא של הזי מם של הקם יוד של מחי נון של נמם:
ה. מחזק יוצא מם של נמם ח' של מחי ז' של הזי ק' של הקם:
ו. המים יוצא הא של הקם מם של מחי יוד של הזי מם של נמם:
ג. בכמו יוצא ב' של דמב כ' של כהת מם של מום ו' של והו:
ז. איים יוצא א' של ארא יוד של ילי יוד של היי מ' של מנק:
ח. ילוו יוצא יוד של פוי למד של לאו ו' של והו ו' של חהו:
ט. אהוה יוצא א' של לאו ה' של חהו ו' של פוי ה' של והו:
י. וחפו יוצא ו של לאו ח' של חהו פ' של פוי ו' של והו:
כו. וחיי יוצא ו' של לוו ח' של החש יוד של נית י' של והו:
כא. לעטי יוצא למד של ללה עין של איע טית של סיט יוד של יבמ:
כד. ימחו יוצא יוד של יהה מ' של מבה ח' של הרח ו' של לאו:
כז. שנוי יוצא ש' של החש נ' של נית ו' של לוו יוד של ייי:
לא. מהלב יוצא מ' של מיכ ה' של האא למד של עשל ב' של לכב:
לב. שכרו יוצא ש' של עשל כ' של לכב ריש של ירת ו' של וול:
לה. אורי יוצא א' של האא ו' של אום ריש של ערי יוד של מיכ:
לג. אעלב יוצא א' של האא ע' של עשל למד של לכד כ' של מיכ:
לד. יומי יוצא יוד של ערי ו' של וול מם של אום יוד של ירת:
לו. אתעל יוצא א' של אום ת' של ירת עין של ערי למד של וול:
יג. אייו יוצא א' של אלד יוד של ייל יוד של הרי ו' של ענו:
יא. כלני יוצא כ' של אכא למד של ילי נון של מנק יוד של היי:
יד. לנרי יוצא למד של אלד נון של ענו ריש של הרי יוד של ייל:
טז. הכדה יוצא הא של מלה כ' של כלי דלת של דני ה' של מבה:
טז. ללבן יוצא למד של כלי למד של מלה בית של מבה נון של דני:
יב. הקיא יוצא הא של היי ק' של מנק יוד של ילי א' של אכא:
טו. לדעה יוצא למד של ייל דלת של אלד עין של ענו ה' של הרי:
יח. מימי יוצא מם של מלה יוד של דני מם של מבה יוד של כלי:

כח. הנהר יוצא ה' של מיה נון של נתה ה' של ההה ריש של ושר:
כט. ישתה יוצא יוד של מיה שין של ושר ת' של נתה הא של ההה:
יט. מסאה יוצא מ' של יבמ ס' של סיט א' של איע ה' של ללה:
ל. מהוה יוצא מ' של מיה ה' של נתה ו' של ושר ה' של ההה:
כ. יבלי יוצא י' של איע ב' של יבמ ל' של ללה י' של סיט:
כב. ההלה יוצא ה' של מבה ה' של יהה ל' של לאו ה' של הרח:
כג. הבאר יוצא ה' של יהה ב' של מבה א' של לאו ר' של הרח:
כה. התלי יוצא ה' של החש ת' של נית ל' של לוו י' של ייי:
מט. ואדע יוצא ו' של כוק א' של אני ד' של מנד ע' של חעמ:
לז. שישע יוצא ש' של שאה י' של ריי ש' של מהש ע' של עלמ:
מ. החיל יוצא ה' של ראה ח' של חבו י' של ילה ל' של סאל:
מו. אפעכ יוצא א' של ננא פ' של פהל ע' של עמם כ' של נלכ:
מג. מהלב יוצא מ' של מצר ה' של ההע ל' של יזל ב' של ומב:
לח. אלהי יוצא א' של שאה ל' של עלם ה' של מהש י' של ריי:
מז. נאלם יוצא נ' של ננא א' של סאל ל' של ילה מ' של עממ:
מא. הלזה יוצא ה' של פהל ל' של נלכ ז' של יזל ה' של ההע:
מד. מצבא יוצא מ' של ומב צ' של מצר ב' של חבו א' של ראה:
לט. מרום יוצא מ' של עלם ר' של ראה ו' של חבו מ' של מהש:
מה. רמנו יוצא ר' של מצר מ' של עממ נ' של ננא ו' של ומב:
מח. לעין יוצא ל' של פהל ע' של ההע י' של יזל ן' של נלכ:
מב. הסהר יוצא ה' של שאה סמך של סאל ה' של ילה ריש של ריי:
נ. מעכל יוצא מ' של חעמ ע' של רהע כ' של כוק ל' של להח:
נב. חנקן יוצא ח' של חעמ נ' של אני ק' של כוק נ' של מנד:
נג. החיה יוצא ה' של רהמ ח' של יחו י' של ייז ה' של להח:
נא. חמרי יוצא ח' של להח מ' של מנד ר' של רהמ י' של אני:
נד. זיוי יוצא ז' של ייז י' של ייז ו' של יחו י' של יחו:

דע כי אלה השמות כולם המצורפים פה בפירוש הסודות של ע"ב אותיות אלה, מהם יושג למתנבאים חיי עולם הבא, ועל כן נקרא ספר הזה - חיי עולם הבא:

והנה נודע בקבלה נבואית אלוהית תוריית, שבעת שהחכם המשכיל מצרפם, תשפע עליו רוח הקודש. וזה לך האות, בעיונך באותיות הקדושות האלה באמת ובאמונה, ובצרפך אמנם מה שבראש עם הסוף והסוף עם הראש ראש עם תוך והתוך עם ראש

והסוף עם התוך והתוך עם הסוף וכן כולם לפי זה הדרך יגלגל כל אות פנים ואחור בניגונים רבים (פי' עם הנקודות). ויתחיל בנחת וימהר עוד וירגיל עצמו עד שיהיה בקי מאוד בחילופי הצירופים זה בזה וצריך לו ג"כ שיהיה בקי מאוד בסתרי תורה ובחכמתם כדי שיכיר מה שיבוא לו בגלגלי הצירוף ויתעורר לבו בחושבו הציור השכלי האלוהי הנבואי. ותחילת מה שיעלה לו מן הצירוף בהתבודדותו תתחדש עליו פחד ורעדה ויעמדו שערות ראשו ויזדעזעו אבריו אח"כ אם יזכה תעבור עליו רוח אלהים חיים ונחה עליו רוח השם רוח חכמה ובינה רוח דעת ויראת ה' וידמה לו כאילו משוח כל גופו מראשו עד רגליו בשמן המשחה ויהיה משרת ה' ושלוחו ויקרא מלאך האלהי"ם ויכונה שמו כשם רבו והוא שד"י אשר כינוהו מטטרו"ן שר הפנים:

נשלמה המערכה הזאת של זה השם המפורש והזכרת אותיותיו תבוא אחריה מערכה זאת:

זאת המערכה מתגלגלת בעיגול ומתולדות פירותיה נשרשים שורשים של אילני גן עדן ונצמח בתוכם עץ החיים ועל כן תדע כי המערכה המובנת אכתבנה עגולה בהזכרתם סתר והוא סוף תוך ראש:

וממערכת ה' הנכבד הזו תדע עיקר השפע הרוחני והשכלי הנבואי האלוהי הנשפע עלינו:

אלה הם המערכות השם המפורש ודרכיו ומהלכיו ומהלך אותיותיו לפי סוד צירופיו ולפי עניין הזכרת כל אות ואות מכל בית ובית מט' אותיות הבית ואלה הם דרכי הבנת העניינים הנולדים ממנו לכל פועל הנפעל מכוחו בשינוי חלקי טבעו הדברים הנבראים בו וזה דרך הזכרתו בניקוד אותיותיו ובניגונם כל דבר ודבר על בוריו:

דע בני הנה כל בר ישראל הירא את השם חייב להזכירו לכבודו וכל היודע זה השם המפורש ומשמרו בקדושה ובטהרה לכבוד השי"ת ב"ה לבדו ואז נוחל שני עולמות ועליו נאמר "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליו ויראו ממך" (דברים כח'). אבל צריך להיזהר מאוד (בעת ההזכרה) שלא ישנה אות או נקודה ממקומה כי ישתנה האבר הנברא באות ההיא ממקום בריאתה מגווייתך כפי מה שתשמע:

דע כי יש באדם ג' עניינים נבראים בג' אמות אמ"ש מצורפות עם יה"ו והם מלאכי אש ורוח ומים והנה ראש נברא מאש בג' צורות של אש כנגד טא"ק אש. ובטן ממים בג' צורות כנגד סע"ד מים. וגויה מרוח כנגד תמ"ד רוח. והאש כף חובה והמים כף זכות והרוח מכריע בינתיים. ומידה של מעלה קשה ושל מטה רפה וכן הפכי המידות כפי הקבלה ויודעך לגלגל חכמת מידות השם:

הזהר בני מאוד מאד כאשר הזהירוך אבותיך מן האש שלא תשרף ומן המים שלא תטבע ומן הרוח שלא תזיקך שלא תשמש בתגא וכל המשתמש בשם המפורש לצורך מצרכי עצמו עובר על מצות ה' כי ראוי לשמש לכבודו ית"ש לבד כמו שנאמר כל הנקרא בשמי לכבודי יצרתי וכו' ועל זה הודיע השם לנביאיו עניין שמו בשלשה דרכי בריאות ואלה הם השמים והארץ והאדם ודע כי הנכבד במין האדם הוא איש הישראלי כי חלק ה' עמו. והנכבד בישראל הוא הלוי. והנכבד בלויים הוא הכהן והנכבד בכוהנים הוא המשיח:

והמשיח הוא הכהן הגדול מאחיו והוא היודע את השם ומברך בו את ישראל בשם המפורש ככתבו במקדש ובכינויו במדינה על פי הקבלה והדרך האלוהית הזאת של השם הכתובה והמצורפת בעשרה צירופים חמש כנגד חמש וכל דרך ודרך מורה על שם המפורש כולו שלם ואמנם הדרכים החמשה יוצאים מן החמשה וחמשה מהם מובנים. אבל הם נזכרים בניקוד אחד בלתי מובן כפי מה שהם מנוקדים וצריך הרוצה להזכירו לשמור פיו מטעות בשום אות מאותיותיו פן יבא ח"ו לידי סכנה מתוך טעותו כפי מה שאכתוב בעיגולים על דרך פירוש:

דע בני שהשם הנכבד והנורא הזה הוא שם ע"ב אותיות כלומר בכל פסוק ופסוק מן הג' פסוקים שבו ע"ב אותיות הנה א"כ עולים כולם יחד רי"ו אותיות וסודם הוא בהר ה' יראה וזו פירוש העניין הסוד הזה ה ר י ה ו ה ה' פעמים ריש ה' פ' יוד ה' פ' ויו עולה הכל אנכי פי' אלף נכ"י אנכ"י כך כתוב בגיליון אח"כ והנה הכל ה'' פעמים ירו שלם ואלה הם ה'' מובנים עיגולים הפוכים עיגול זה צריך להיות לצד חוץ והחיצון לצד פנים הרי אנכי אנכי כפול שהם עשר מערכות לשם יר"ו:

ועל כן נקראת עיר הקודש ירושלם רמז לי' הנחסר מן השם ירו שלם בעבור י' מערכות אלו שהם מתגלגלים פה והנה יוד פעמים רי"ו סודם בצלם וסופי תיבות של סתר אשר בגלגל הסובב שסודם סו"ף תו"ך רא"ש לפי צירופם הם שפך על זה רמזה התורה באמרה "שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האד"ם" (בראשית ט') מ"ה האד"ם וזה כולו הוא מפני שנדע באמת שאם אדם מזכיר השם באות החקיקה בכל אבר ואבר מהאברים הנחלקים בגופו תענהו האות:

ואם היה מזכיר את האות וטועה ח"ו בקריאת האות המולך על האבר ההוא אשר בראש האדם הקורא ח"ו היה נתק האבר ההוא ומחליף מקומו ומשנה טבעו מיד והיה נתק (ס"א נתן) בו צורה אחרת והיה האדם בעדו בעל מום ועל כן נחתם שם וה"ו במלת מו"ם כדי להיזהר בזוכרו וגם סוד אלהי"ם אשר הוא דיין על זה עניין האלהו"ת הנכבד

והנורא ועל כן תזכור אותם אלא אחר היותך בקי בהם מאוד מאד בצירוף האותיות ובכל דרכיו האלוהיים:

וזאת הדרך המעולה היא בתחילתה מעוטה בשפע ואח"כ עוד מתגברת ועולה ומשפיעה באיש רוח הקודש ופועלת באיש שפע נכבד מן הראשון ועולה ומתעלה עוד ומביאה באיש רוח נבואה ואמנם מי שתיפרד נשמתו ממנו בעת ההזכרה ימות בנשיקה ועל זה אמרו, רבי עקיבא יצא נשמתו באחד כמו נפשי יצאה בדברו ועל זה נאמר "אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה' מגן עזריך ואשר חרב גאותך ויכחשו אויבך לך ואתה על במותימו תדרך" (דברים לג'):

זה השם המתפרש (ס"א המתפשט) מן המערכה השנית אשר כתבנו וכבר הוציאנו מן הפסוקים ויסע ויבא ויט שם והו ילי ומן והו ילי מצורף יצא האל והז יוו וצרפהו שם האל והז ויצא מתוך צירופו היו אום ממנו יצא עוד שם הוד מהל ליו וממנו יוצא עוד שם הול ויב וממנו יצא עוד שם סלה ווז כהו וממנו יוצא עוד שם סמא לעפ וממנו יצא עוד שם סמר אלי הוה שסודו מסר לנו יהו"ה וכל מי שהוא מקובל מכח השפע ידע כי זאת הקבלה אליהו מסרה לנו:

והנה תדע באמת כי יציאת הצירופים האלה מן השם הנכבד היא אצלנו קבלה הנבואית שממנה תדבק הנפש בשם וקבלת היציאה היא להיותה נשפעת זו מזו והנשפע ממנה נקרא רוח הקודש כשהוא חזק ועוד עולה למעלת הנבואה והצירוף יוצא כך מן ויסע יוצא והו ומן והו יוצא האל ומן האל יוצא היו ומן היו יוצא הוד ומן הוד יוצא הול ומן הול יוצא סלה ומן סלה יוצא סמא ומן סמא יוצא סמר ודע אותם בדעתך אלה כולם וקל עליך לדעת שאר הקבלה כולה:

ואמנם דרך יציאת אלה צירופים הוא שצריך לקחת תחילה שלשה פסוקים ולהפוך האמצעי לאחור והשנים ישרים וזהו דרכם קח ו' של ויסע ה' של הלילה שהוא סוף פסוק של ויבא וו' של וי"ט ותעשה משלשתן שם והו וכן כולם עד ששם הסוף שהוא מום ודע כי שם השני הוא יוצא מתוך שלשה שמות מצורפים והם הראשון והו והתשיעי הזי ובשבעה עשר שהוא לאו ואז יהיה שלשתן בצירוף האלוה זיוו וכן כולם בסדר הזה הם יוצאים שלשתן תמיד בצירוף:

ודרכינו זו הידועה שהרוצה להוציא שמות אלה צריך שיכתוב שם הראשון שהוא והי ילי סיט עלם מהש ללה אכא כהת שהם שמונה שמות בשורה אחת בכתב אחד מרובע ויבדל בין שם לשם הבדל כשיעור שני שמות וכן בשנית ובשלישית ואח"כ עוד יבדיל בין השלש שורות הראשונות לשלש שורות השניות כשיעור ששורה אחת ויותר וכן

יעשה מן השלש שורות השניות עד השלש השלישית עוד שיהיה ברוחב שמונה שמונה שמות בכל שורה ושורה ממנו:

וכן תעשה בדרך השני שאתה רוצה להוציא כי תיקח שם השני שיצא לך מצורף מן והו הזי לאו שהוא ידוע מצירופי האלוה זיוו כמו שנכתוב בעיגול ותחלקהו ג"כ לשלשה חלקים וכתבהו בשורה הראשונה בתחילתה האל ובשנית ג"כ בתחילתה תתחיל מן והז והשלישית תתחיל מן יוו ואח"כ יבא לך השם השני לשם האל אשר תכתוב אחריו ברוחב שם כלל ואחריו יבא שם וטל ואחריו יבא מעל ועוד להז ועוד ללב ועוד המל ועוד הכח והתשיעי הוא שם והז:

וכל הדרכים המתגלגלים לפי זו הדרך הנזכרת מתגלגלת משלשה שמות לשלשה שמות וכן כולם מראש עד סוף בגלגל ומפני שעתיד אני לכתוב בעזהי"ת ב"ה בעיגול איני צריך להגיד לך יותר מכללי הצירוף אם מבין אתה ויש לך קבלה תבין דרכי הקבלה כולן לעומקן בהיותך משתדל להשיג השם ע"כ העיגולים בציור הנקודים (ס"א אפשר שהם העיגולים של תוך תוכי בלי ניקודים):

זאת הדרך היא המובנת בגלגול משלש צירופה והיא הדרך הנבחרת המודיעה סוד העולם והאדם וסוד הזיו הנשפע מהשכל העליון האלוהי עלינו שבו נשיג השכל הפועל בנו הנקרא זיו השכינה:

והנה תדע כי זו הדרך בעצמה היא אשר אכתבנה בעיגולה וממנה תבין גלגול כולה לפי כוונת זה הפירוש ומכאן צריך שתשים לבך לצירופים האלה שמהם תבין סודות כל השמות הנה תדע שהנביאים כולם לא יתכן להם שיתנבאו בלתי מחשבה שכליות ודרך הנבואה היא הדרך המעולה מכל המעלות האנושיות ומזה הספר תבין כל דרכי הנבואה איכותם ומהותם ואמיתות מציאותם ועל זה צריך שאביא לך הפירוש הנכבד של שם המפורש כאשר הוא מיוחד ומבואר ומפורש עד שלא תתהפך בדבר מאמיתותו וגם צריך שאפרש לך ג"כ העניינים הנולדים מידיעת עניינו והם ידיעת השם בכל מה שאפשר לנו לדעת ולפרשם בכתב והשגחתו בבני אדם איך הוא בעולם הזה ומה הוא בעולם הבא:

וצריך להודיעך ג"כ באיזה דרך תמצא אמיתות העניין כולו כאשר הוא ותכיר ממנו התכלית האחרון שבעבורו נבראת והדרך העליונה מהדרכים כולם היא דרך הצירוף להגיע למדריגת הנביאים ואם אתה מכלל אוהבי החכמה התוריית באמת צריך אתה להשתדל עד שתכיר ממנו אמיתות מציאות האדם ומהותו מתוך ספרי החכמה הטבעית כגון ספר היצירה וספר התמונה או מספרי הפילוסופים האמיתיים שהם ישראלים

ומקובלים מהאמת שהם מדברי רז"ל וצריך אח"כ שתעיין בסודות המרכבה ובסתרי תורה:

אין ספק כי החכמה האלוהית גזרה בחיוב אמיתות מציאות האדם מפני שנחתם בו כל המציאות להיותו נמצא בשלוש צורות חלוקות זו מזו באמיתות מציאותם כאשר המציאות כולה נחלקת לשלשה חלקים הנמצאים הנקראים שלש עולמות והם עולים האדם השפל הנברא מחמר התחתון והוא מהזך שבו והוא טיפת הזרע והורכב מד' יסודות כאחד והנה הוא גולם בלי שום צורה חיה והוצרך לתת בו צורה נפשית מעולם האמצעי ואחר זה תדע מהות הנפשות ומהות הגוף וצורך עוד האדם הזה:

לפי החכמה האלוהית לתת שפע שכלי אלוהי על הנפש לגומלה ולהענישה על כל מעשה הגוף המתנהג ממנה וגם על הבנתה בעניינים המושכלים כולם להבינה מה שאפשר להבינה לפי טבעה אחרי רדפה ההשגה בבחירה תגמול גמול עליון אלוהי עליה ואם בהיפך תהפוך עליה הכוונה והגוף שיש לנשמה עליונה והנשמה נבראת לעבוד את קונה ולהכירו ואם לא היה השם נותן הבחירה בידה ודעת תורה לא הייתה ראוייה לענוש ולגמול על כן נתן לנו השם ברחמיו תורה ומצוות חוקים ומשפטים צדיקים להורות לנו תכלית האנושיות בכלל ובפרט והודיענו הדרך אשר נלך בה לטוב לנו כל הימים:

לחיותינו כהיום הזה וזה הגמול הגדול יביא לנו בעבור היותנו יראת אלהים שמו וחושקין בו תמיד והשפע השכלי הנשפע עלינו הוא נאצל מהשכל הפועל והוא המלאך אשר מביא דביקות בין נשמותינו ובין הבורא ית"ש ויתעלה וזה יהיה באמצעות התורה והמצוה המחיה הנפשות המושכלות האלוהיות והנה א"כ האדם הוא משלש עצמיים הנקראים בלשוננו גופים ונפשות ודעות וזה סוד גן עדן בנוטריקון לפי סוד קבלתינו ג' הוא הגוף נ' הוא נפ"ש ע' הוא עצ"ם ד' הוא דע"ת נ' הוא נצח"י:

והנה שלשה גוף אחד נפש שנים עצ"ם דע"ת נצח"י שהוא אחד מיוחד הרי שלשה ואמנם עצם בגימ' קדמון וא"כ הרי לך לדעת קדמון נצחי וע"כ נאמר שם מקדם וסוד קדם ב' פעמים ע"ב כמו "קדם מפעליו מאד" (משלי ח') והוא מפני היות השם קדמון נצח"י והוא דע"ת ולא דבר אחר כי הוא דעת יודע וידוע שכל משכיל ומושכל ובהשתלשלות השם תדע כל מה שזכרתי לך ובידיעת השם תדע כל דבר ואמנם צריך שתדע מה שאומר לך בחכמות האלו מעניין ידיעת השם הנכבד והנורא לעבדו באמת ובתמים:

הנה נודע לכל מקובל שכל מי שקרב לדעת דברים מקבלת האלוהות האלה שרשם הנכתב בט' אותיות הקודש ונקרא בכינויו בן ד' אותיות הקודש שהאות האחרונה מהן היא הראשונה כלל הראשונה היא הרביעית בעצמה וכן על דרך זה ג"כ בשם הב' ונקרא

בכינויו בן ה' אותיות. הנה הרביעית שווה לראשונה של השם וכן בשם הג' שהוא אדנ"י בן ד' אותיות הקודש הנה הרביעי ג"כ שוה לראשונה של השם וג' שמות אלו מספרם כמספר אותיות ג' אבות שהם י"ג אותיות כנגד י"ג מידות והנה השם הראשון הוא אברה"ם ושם שני הוא יצח"ק והשלישי הוא יעק"ב:

ואמנם שם אברהם בצורת אלהי"ם ובראש וסוף שניהם שווים וסוד תוכם בר"ה לה"י ואמנם השם יצחק בצורת שם יהו"ה שלא נשתנה הוא לזיכרון זה שמ"י וזה זכר"י שבו סוד כל ההזכרות בצורת הוי"ה עשר הזכרות ידועות והראשונים לשניהם שווים והנשאר צח"ק הו"ה ושם יעק"ב בצורת שם אדנ"י וראש זה שוה לסוף זה והנשאר עק"ב אד"נ ובחברך הנשארים ובצרפם תשיג סודם כלומר בר"ה צח"ק עק"ב לה"י בו"ה אד"נ וגם הם לבדם תמצא בצירופם נפלאות השם:

ועליך שתחבר תחילה כל שלשה בכלל תחילה ותתחיל לחבר ג' שמות הרוחניים האלוהיים ואח"כ תחבר ג' שמות הגשמיים של האבות. ותדע שהאבות ייחדו את השם באמת והשי"ת ב"ה ייחד ג"כ שמו עליהם כמ"ש אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב זה שמי לעלם וזה זכרי לדור ודור והנה מספר שלשה שמות השם עולה קע"ז וסודם ג"ן עד"ן הנזכרים למעלה בסוד שלש מעלות שהן רמז לשלשה עולמות שההשגחה בהן כללות ופרטות להעמיד מה שראוי להעמיד בתמידות והסוד שהשם אל עולם ושמו תענוג לצדיקים ולנביאים:

ושני השמות לבדם סודם העולם וסוד העולם קנ"א וגם קומ"ה וכוללים עשרה עשרה בהחזרת החשבון האלף לחשבון אחד ששמו אלף כאמרם א' אחד ב' שנים ג' שלשה ד' ארבע וכו' עד יו"ד עשרה ובזאת הדרך של המספרים תמצא סודות נפלאים אמנם ב' שמות כ"ו ס"ה סודם מלא"ך אלהי"ם ושמו א"ל קנ"א וסודו יעק"ב ונסתרו כסה"ו ודע כי מהם תכיר אלה ה"א מלאכים כי מלאכי האלהים גם הם אלה ה"א מלאכים לנפש ה"א מלאכים לה':

והם יו"ד ה' פנימיים נגד ה' חושים וה' חיצונים נגד ה' כוחות הדמיון ועל כך י' ספירות בכל אדם ודע באמת כי סופי תיבות של שמות האבות למפרע הוא בק"ם והם בא"ת ב"ש שד"י וזהו מה שאמר ה' "וארא אל אברהם ואל יצחק ואל יעקב באל שד"י ושמי יהו"ה לא נודעתי להם" וזהו ג"כ סוד בא"ל שד"י בי"ד שא"ל ד"י בשא"ל כמו שד"י בא"ל ומפני מה לא נראה לאבות בזה השם הקדוש והטהור:

זהו הטעם מפני שהאבות לא היו כי אם ג' אנשים וכנגדם נראה לאברהם בשי"ן שצורתו משולש ובסוד והנה ג' אנשים וליצחק בד' סוד המאכלת והאש והעצים והשה וליעקב

בי' בסוד עשר אעשרנו לך והסוד לי ולך שהוא הדבר הנקרא כללי שהוא ג' פעמים לל"ל והם ג' פעמים יי"י והם כנגד שי"ן של אברהם והרי לך א"כ שד"י ג' פעמים גם אם תחברם בק"ם עם שד"י תדע שסודם דבק"י ש"ם כמו שהיו האבות דבקי השם וכן הוא בגימטריא:

דב"ק בו בשם. והסוד שדבקו באלהים והבן זה מאוד מאד כי הדבק בשם ההוא דבק בא"ל ועל זה נאמר בא"ל שהוא תואר למראה הנבואה וסודו שד"י ואמנם סוד א"ל שד"י מלא כזה אל"ף למ"ד שי"ן יו"ד דל"ת גימ' מטטרו"ן שר הפנים והוא יפיפ"ה שר התורה והוא שרו של עולם והוא גליצו"ר גלי"א רזי"א והוא רזיא"ל (בלא ספק ושמו אנכ"י והבינהו) ואמנם הוא אשר שמו שד"י כמו ששם רבו שד"י וסוד שי"ן בגימ' מצפ"ץ והוא רוח אלהי"ם באמת:

והנה תדע באמת כי יציאת הצירופים האלה מן השם הנכבד אצלינו, קבלה הנבואות שממנה תדבק, ובחברך מ"צ עם ו"ה הוא חצי השם האחרון תמצא מצו"ה וכן תעשה ג"כ מן פ"צ עם י"ה שהוא חצי השם הראשון (תמצא מצוה) ואז הוא צפי"ה וזה עם זה כח רחמים וסוד הוא שד"י הנה מצפ"ץ יוצא מן יהו"ה בחילוף א"ת ב"ש כי בראשית ברא אלהים סודם בא"ת ב"ש יאר"ר אלהים את השמים ואת הארץ וסודו איר"ר (ס"א אח"ד ס"א איד"ר) יש מאין והסוד אני ה' השם הוא שמי כלומר יהו"ה הוא יש מאין כיצד יהו"ה מורה על הוי"ה וכל הוי"ה מלאה היא מציאה וכל מצוי עולם וכל עולם מצוי ואין מצוי אלא חכמה ובינה כמו חמה ולבנה:

ועל כן כתוב והחכמה מאין תמצא ואיזה מקום בינה וסוד מאין מן א"י מן א' עד יו"ד וא"י לעדות כלומר ואיזה מקום בינה בצירוף הוא מבין קומה כלומר מבין העולם בין המקום והם בגימ' זי"ן מ"ם נו"ן שיורה על הזמן נברא אשר הוא החומר לכל נברא ונקרא החומר ההוא יש מאין ובהשיגך שני דברים הללו שהם הזמן והמקום באמת תשיג עמם החומר. (ס"א, תשיג עצם מעצמות החומר הראשון השפל):

ודע כי החכמה האמיתית נמסרה מאת השם ית' ב"ה וב"ש לידי יפיפי"ה שר התורה והוא לימד כל התורה למשה רבינו ע"ה בארבעים יום ובארבעים לילה כנגד יצירת הולד במעי אמו להבדיל בין זכר לנקבה ועל כן יתכן לאדם הנהנה מזיו השכינה בעולם הזה להיות בלי מזון מ"ם יום כמשה ואליהו וסוד שמות שניהם ידוע לנו והוא מצורף זה עם זה תחילה משה ואליה"ו יוצא מצורפים שם האלוהי והוא בסודו שם הבן שהוא ב"ן הש"ם ונסתרו בנשמה:

ואמנם העלמות שם משה הוא מאין מודיע לאמור אני מה"ש או אני מש"ה והוא באמת. ואמנם העלמת שם אליהו הוא לפ'מד' וד'א'ו ונסתרו אדם ומלמדו כי הפה הוא מ"ם כי אליהו אלוה"י ועליו נאמר לי הוא בפרשת קדש לי כל בכור וגימ' אליהו הוא ב"ן הרי לך סודו כי הוא בן אדם ומלמדו וכולו אברך וסודו הירח והוא שם יפיפי"ה בעצמו והראשון הוא אמת והשתתף עם הירח שהוא השני ועתה חבר האמת שיצא משם מש"ה עם הי"ר שיצא משם אליהו ותמצא סוד שניהם הי"ר האמ"ת שהם השנים האחרים שבהם אחרית האדם:

ותמצא סודו עשרים מדה והם עשרה דמים ואמנם כתר הדם שמו ארבעים ושכינה ארבעה כלומר ד' מחנות שכינה הם וכן סודם מ"מ יו"ד צ"ר מצוייר ארבעים ע"ב מורה נוצר כי הרצון מעורב כמו שנוצר מעורב וגם מרובע הסוד כולו השם י"ב מרבע. והנה מאלה הנפלאות תוכל להבין כוונת נתיבות כל התורה ואיך נתנה ואנה נתנה ומי נתנה ועל מה נתנה ומי קבלה ואיך הקבלה ומתי קבלה. והתכלית והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה:

אלה הדברים הנפלאים כולם אשר כתבתי בעיגולים היוצאים מהשם הנכבד והנורא להודות לשבח לפאר שמו יתברך בהשגחה שכלית אלוהית ובצורה ובהשגחה נבואית קל עליך מאוד אם תעיין בהם שלם להשיג מהם השפע העליון עם המפתחות שמסרתי לך בידך בעשותך מה שראוי לך לעשות בידיעת השם בהשגחתו לעשות מעיון צירוף האותיות וגילגולם וצירוף תיבותיהם והתהפכותם וחשבון גימטריאות ונוטריקון שלהם ועיון הפלגת סתריהם כי נסתריהם רבות אין קץ להם רק השפע הנבואי הנשפע מהם למי שיודע לחקור דרכיו העליונים. ולפני שאוכל להדריך שכלך להשגת האמת אם תחפצנה וכשתחפצנה ותחפשנה ותעשה מה שתשמע ממני אכתוב לך כל הדרכים אשר אתה צריך להם על כל פנים והנני מגלה לך שלא תוכל לקבל השפע מכל עדיהן בשום עניין:

ועתה אחל לגלות לך כל העניינים באמיתות ביאור המפורש לכל משכיל ירא אלהים שלם בשלמות האנושית ובשכל האלוהי ומהם תדע כי אני הוא המבאר הנני. בני תורתי אל תשכח ומצוותי תצפון אתך דע והבן והשכל כי התורה כולה היא נכללת בכ"ב אותיות אלה אב גד הו זח טי כל מנ סע פצ קר שת והיפוכם הראשון הוא הישר והוא זה, תשרק צפעס נמלך יטחז והדג בא. והפוכם השניה הוא לקחת אות הראשון חבורו עם האות האחרון ולהקריב הרחוקים עד שיגיע החיבור להשוות ב' אותיות האמצעית בצורה זו, את בש גר דק הצ ופ זע חס טנ ימ כל. והנה מלת כ"ל שהיתה באמצע החיבור הראשון הוא שבא עתה בתנועתה להיותה בסוף וכן יקרה (היא באמת לבדה) לכל שאר

הפוכים המתהפכים וידוע לכל בעל דעת התורה שהתורה היא באמת לבדה ע"ץ החיי"ם כלומר אותיו"ת הקוד"ש וכך הוא בגימטריא מגולגלת ואמנם כ"ב אותיות הקודש בגימ' נהר וזהו ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן כלומר האמת גן עדן שהוא סוד מעדן את הגן שהוא בגימ' רוח הקודש ועתה קראוהו כך, כ"ב אותיות הקודש יצא להשקות (את הגן) רו"ח הקוד"ש ואמנם יצא להקיש כי הנה"ר היוצא להשקות את הגן בכל מקום הוא יוצא לתת חיים ובריאות לצמחים לפי טבעם ומטיל בהם כח מצייר בצורתו ובאותו הכח הטבעי המטיל בהם כח יש בהם כח ג"כ לפרות ולרבות בחיבור ופירוד:

ובתחילה הנהר הוא מחובר ואחר כך מתפרד לחלקים והנהר הטבעי היה הוא מחובר תחילה והוא כלו דבר אחד מחובר יחד אינו נפרד באמיתת עצמו והוא באמת דמיון לחומר הא':

ויחזקאל קראו אופן אחד וחכמים אומרים שהוא סנדלפו"ן והוא יסוד קדמון. ובאמת הוא מקו"ם הגו"ף וע"כ אמרו רז"ל, שראשו בשמים ורגליו בארץ וקושר כתרים לקונו כי קונ"ו הוא קיומ"ו והוא קושר כתרים לקיומו שאילו לא היה קושר כתרים מהם הוא היה נפסד אבל עם הכתרים קיומו עומד תמיד ומפני שהוא הכל לא נפסד כאשר גופו לא יפסיד כי סנדלפו"ן בגימ' גו"ף ול"א יפס"ד ואינ"ו גו"ף בגימ' קונ"ו וסוד לקונ"ו הוא הא"ל אינ"ו גו"ף ולא הא"ל כ"ח הגו"ף ואמנם סנדלפו"ן פוע"ל הגו"ף גם הוא ע"ל פני"ם נפעלי"ם בסוד לא יהיה אלהים אחרים על פני שראשו בשמים ורגליו על הארץ וכו' שסוד אלהי"ם נפעלי"ם אחרי"ם כלומר שאינם קדמונ"י לקדמוני"ם כמוני כי אנכ"י קדמו"ן לכל:

והאותיות המתגלגלות לעדי"ם עלי וכן עד"ן עדי"ם והפרידה של הנהר ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים והם ד' יסודות שמהם ד' יסודות ובתוכם נפש מחוברת ומפרדת הכל לפי כל הגוף וגוף בצורת השם הנכתב פ"ה מן אנכ"י זה השם הנכבד והנורא מאוד והוא יוצא מן אל"ף של אנכ"י עד ה' של לא יהיה לך ה' ראשונה והם מ"ה אותיות כמנין אדם וסימנך מה אדם ותדעיהו. והאמנם השם השני יוצא מן שמע ישראל עד אחד ובו כ"ה אותיות וכמנין וחוה הרי שניהם מספרם אדם וחוה וכולם ע' כנגד ע' אומות וע' לשונות ואולם הדרך האחד מהצירופים אינו כי אם ישר ומתגלגלת ה"ה אותיות בצורת מחנה שכינה ואולם בדרך האחרת מצטרפות בצירוף אחר והולך מצורף בצירוף מוכן מורה סוד המדבר אשר נתן התורה למשה רבינו עליו השלום ושמו אלהי"ם כי אלהי"ם הוא י"ה מלא ואמנם י"ה מל"א הוא יו"ד ה"א והוא יהו"ה וסוד א"ד והו"ד או אמור הו"ד וא"ד ואמנם אלהי"ם הו"ד מל"א הו"א ד"ם בכ"ח כי כן שם יו"ד ה"א ו"ו ה"א שם ד"ם והנשאר

ד"ם לב"י והוא ד"ן ל"ב וסודו נבדל גם מבדי"ל בל"י ד"ם ד"ם לב"י כי בד"ם ובל"ב תמצא אלהי"ם והנסתר ל"ב ומו"ח שניהם אלהי"ם מפני שאין לאדם אברים אחרים קרובים למציאות הנשמה ומעולים אצלה כמו אלו שנים וכמו שבהם הנשמה שורה כן השכינה שורה עליהם והם שני עדים לשי"ת ב"ה שהוא נמצא ושהו"א אלו"ה קדמו"ן אחד בראש הנקרא גולגולת מלשון גלגל. ומלשון גלגלי. וגם המו"ח עגול ככדור מלא מכל צד כמו גלגל העליון. והלב דומה לגלגל התחתון ועל כן ההשגחה בשניהם בכלל ובפרט ולכן שניהם מכירים את בוראם לבדם ושאר כל האברים מהגוף אינם מכירים כלל. ומשניהם יחד נשפע כח פריה ורביה על הכליות באמצע חוט השדרה (ס"א משדר):

והעצה מתחיל מן המוח והמוח שבה באה מציור המוח בדמיון מחבל ומבדיל על הלב והלב מוליד רוח חיים מתנועע ומניע כח התאוה ומקבץ בתנועותיו כל רוחות הגוף וכל כוחותיו ומתחברים אליהם הליחות הארבעה עם רוחותיהם וכוחותיהם ונעשים כמו כסף (חי) נתך באש כמצורף ורצים הליחות בחוט בקיבוץ אחד ומגיעים עד הביצים שהם כלי התולדות והרוח הוא דוחה כל הליחות עד צאתם מכל הגוף בצינור האמה רק הצינו"ר הוא ממשיך הרצון עד שיתוקן הנוצר בתכלית התיקון ויושלם מציאותו אח"כ בגוף השני. והנה זה הציור כולו מבואר לכל שוכן הוא יצירת הוולד ר"ל בקיבוץ רוחות וכוחות וליחות שהיו מפוזרים בגוף אחד ובפרידתם מהגוף האחד והתחברם אל גוף אחד עד שישלימו עוד ויפרדו כולם מהגוף השני וישובו להיות גוף אחד עומד בפני עצמו בריה שלימה אבל תמיד צריך בהעמדת הגוף ההוא לחבר אלו הרוחות וכחות וליחות ולהפריד ממנו בחלקים עד ישובו כל החלקים אל אשר ממנו נוצ"ר האד"ם הראשו"ן שבמי"ן וכיוצא בצורה הזאת אשר כתבתי לא פחות ולא יותר היתה צורות האותיות בעצמה כמו שאגיד לך:

וזה כי האותיות כולם שהם כך צורותיו (ס"א ב"ך צורות) ובלשוננו הוא לשון הקודש הם כולם כמו אב אחד ראשון לכל היצורים כמו שהם כולם א"ב ראשו"ן מחובר מאברים לכל הדיבור כי בם נברא הדיבור והיצור יחד בשם אחד והראש שלהן א"ב כי הם שנים יחד שאין דיבור בלתי שתי אותיות ואין היפוך בלתי ב' אותיות כי א"ב ישר מתהפך לב"א רחמנא לבא בעי. כלומר שהקב"ה מבקש מן האדם היפך האותיות שמהם (נבראו העולמות) יבראו חכמים בהם עולמות וידעו דרכו על פי סוד כדו"ר שכן שד"י כדו"ר סוב"ב ד"י שהו"א כדורי"ו חיים כאמור יהו"ה קנני ראשית דרכו ר"ת יקר"ד הוא סוד שד"י וכן חנו"ך לנער על פי דרכ"ו כי חנו"ך הוא מט"ט בהבינך דרכ"ו עמו והוא בגימ' נע"ר ושמו ישרא"ל והוא מאושר ושמו שכ"ל הפוע"ל מפני שגוף הנע"ר הוא מקו"ם

השכ"ל והוא ממציא המוח שבא ממציאות המחשבה מראשו וסודו שם אדם עולמו כי השם עולם האדם והשכינה על האדם. והשכינה על אדם סודו י"ש רא"ל ועל כן חבר שם אנכ"י עם שם שמ"ע ישרא"ל ובגימ' אנכי יהו"ה אלהיך שהוא עיקר כל התורה כולה והחכמה והנבואה והד"ם מעי"ד כי יסוד האד"ם הוא הד"ם והנה זה דם מילה כאומרם דם פסח ודם מילה שבעדם נאמר ולא יתן המשחית לבא אל בתיהם לנגוף. שכל מגיפה כעין גוף וכל גוף נגוף וע"כ מחצית השקל לכפר על נפש כחצי יו"ד, כי הגוף הרכבתו מן ד"ם. ודם הזכר הוא מעולה בסוד פה ס"ח ודם הנקבה שהוא כדמות דם מילה שאמר מי לה וחשוב חיבור פסח עם מילה ותמצא פ"י המ"ל ס"ח כי פ"י ער"ל ל"ב וערל בשר הוא ערל וטמא ואינו ס"ח והסוד ס"ח הוא חכ"ם כל מי שמל פיו ר"ל לשונו ושפתיו ופותח אותו לדבר באותיות כמ"ש למען תהיה תורת ה' בפיך ומל אזנו לשמוע תורת ה' ואינו אוטם אזנו כי מסיר אזנו משמוע תורה גם תפילתו תועבה. ומל את לבבו להבין סודות גילגול האותיות והפוכם לשם עבודת ה' ית"ש לבדו ומדבר בם תמיד. הוא האיש הדבק בה' לבדו:

על כן תבין כי היפך האותיות הוא אמיתות כל יצור וכל הדיבור כיצד חשוב כי א"ב ג"ד יורו עניין אחד והם פועלים בלב האדם ציור א' ראשון מובן והוא כי א"ב ג"ד הוא יעקב ועוד מדלגין מצורות יעקב לפי שינוי אותיות המובן מהם ומודיעים כי שם יעקב הוא שם ישראל ועוד מודיעים בדילוג המחשבה ציורם כי שם ישראל הוא שם יחס לאנשי ישראל כולם. תראה עתה איך דלגו העניינים במרוצה בשיתוף המחשבה הדוברת בדילוג הרוחות והכחות והליחות וכמו שאלו יציירו בריאה גופנית כן אלו ציירו בריאה רוחנית, והרוחניות ג"כ יש לה כוחות ורוחות רבים לציירם בם צורות נחשבות בכל עת ואם נתבארו במופתים הציורים ההם השכליים הנה נשארו עולמים שלא ישתכחו ולא יסורו מלב אבל אם חסרו ולא נשלמה ישתכחו בלי ספק והיו כלא היו כצורות פרטי הגופים ההווים ונפסדים ואמיתות כולן קיימות בעצמן והאותיות כולן קיימות בעצמן בו לאיש כולו כן האותיות באמיתת מציאותן ובהויות חיבורן עם הבריות והספרים הנושאים אותן הן מושכלות לעולם בכללם בצורות הנושאות על החמרים השפלים שקיומן תמידי בכללים וע"כ אתה בן אדם היזהר בך מאוד פן תשכח תורתך אשר גלגלת אותה לקיים בנפשך בפרטה אבל הפוך בה והפוך בה עד שיקוים בידך מה שראוי לקיימך ממנה ועשה מה שאני מצווה עליך בה כי היא חייך ואורך ימיך וממנה תכיר כל מה שאין ראוי למשכיל להיות בלעדיו ואז תצליח את דרכיך ואז תשכיל:

והדרך אשר תחזק בה ותדבק בה כל ימיך תהיה דרך הפוך אותיות וצירופם והמובן הבן ושמור בהבנתך אותו שמחת עולם והשמחה תעיר עוד לבבך להוסיף הפוך והבנה ושמחה ותענוג רב תמהר להפוך כמו שמהפך להט החרב המתהפכת לכל צד לעשות מלחמה עם האויבים הסובבים כי הדימיונות וציור המחשבות הבטלות הנולדות מרוח יצר הרע הם היוצאות לקראת החשבון תחילה ומקיפים אותה כמו רוצחים ומבלבלים דעת בני אדם השפל בעוון אדם וחוה ואעפי"כ יש לאדם תקנה לבדו בשובו לאכול פרי המחייהו לעולם היוצא מעץ הנקרא חיים כי חיים הם החכמה וכל פרי עץ שפע צירוף נבואות משמע מקדש. ועל האדם נאמר, ועתה פן ישלח ידו ולא נאמר על חוה פן תשלח ידה ואמנם ידו היא יו"ד של השם שהוא השליח הנאמן המחייהו:

ועל כן הרוצה לגלגל האותיות ולהפכם פנים ואחור כצורת גלגל ולקבל מהם ענג ולא נגע יהפכם תחילה לפי המזדמן וירגיל עצמו מאוד בהתהפכותם עד שיהיה בקי בהם הרבה מאוד ואח"כ ישים עצמו להזכיר את השם הנכבד והנורא כאשר נפרש לפנים ובהגיעך להזכרת השם לפי צירופו והופכו וגלגליו יגלגלהו יו"ד פעמים ואז יחפוץ הוא בחכמה והחכמה תחפוץ בו רצון ותדינהו רצון האמיתי ותגמליהו טוב ולא רע חיים ולא מוות אבל אם הוא יבא להפך הטבע והשם, השם והטבע מוכנים להפוך טבעו כי סוד המציאה האמיתית הוא נכלל בג' דברים הראשונים ומציאותם כאחד. והסוד הראשון נוטריקון ב"ם שד"י והם שלשה דברים יחד וסוד השני הוא זה בנוטריקון שכל טבע נפש והוא שט"ן ולא שהוא בעצמו כך אלא מפני שתמצא בכל שפע שט"ן כלומר כל שפע הנשפע ומשפיע יש לו מניע לחשך דעתו מהשיג משפיע על אמיתיות מהותו ונקרא משטין ואם ימנע את השפע מכל השגה לגמרי הוא שט"ן גמור. ואם ימנע מעט הנה יהיה מלאך והוא ששב מתהפך להיפך ובאמת במציאותה אינה אלא (לעוזר) להיות עוזר. והרמז על זה לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו ופירשו חכמנו ז"ל זכה עזר לא זכה כנגדו להילחם. וע"כ לפני זכותו לב בנפש כמלך במלחמה וזהו אמרם להילחם והמשכיל בדעתו סוד מלחמתו יקח חרבו ובקשתו וילחם אתו וכשיצליח לא ירא ממנו כי אלהי עמו ברוך כבוד השם ממקומו:

ואמנם באמת תדע כי הדבר הנקרא בעולם שר שולט ומושל על דעת האדם וסודו שי"ן ר(י)"ש והוא בגימ' בי"ת די"ן ש"ל מט"ה והוא מציאו"ת השג"ה כי הוא ש"ר המחשב"ה והוא ראש מר"ש המדרש והוא שר"ש האדי"ם ואין ספק כי הוא הפני"ם כי סוד פני"ם מלא פ"א נו"ן יו"ד מ"ם והוא ש"ר הפני"ם ודעהו בסוד דומני"ש שהוא הרהו"ר וממנו יוצא דמינו"ש והם ז' שטנים אשר לכל אחד מהם ד' פני"ם והם כ"ח פני"ם ונשלם

מציאותו בשנה זו שהיא שנת חמשת אלפים וארבעים ליצירה מפני שזה תכלית מחזור חמה שהם ק"פ פעמים כ"ח ונשלם מהלך ח' שמות שסודם פ"ח נס"י וסוד יצח"ק והסוד כ"ח פע"ל הוי"ה בפע"ל הי"ה ובפוע"ל אשר הוא הפע"ל בדי"ו ומזה כולה תוכל להבין מי הוא השר הנזכר השולט אם הוא טוב כולו יש בקצת פעולתו רע מצד הפרטים והנפעלים והרע ההוא הוא טוב להויות המתמידות ואין ראוי לבטל טובה הרבה בשביל מעט רע וע"כ יראה כי טוב ההוא הרע בעבור הפרט כי הפרט סכל ואינו חכם והוא מבקש להיות שופט את שופטיו ואילו הבין הסכל אמיתות המציאות בידיעת השם היוצא מן אנכ"י ובהשגת השם היוצא מן שמע והחכם בסודותיו להשיג מציאות השם ויחודו אז הוא היה מכיר באמת מי הוא שרו של עולם והיה מכיר מי הוא עלול משורש ואם הוא אלוה הוא אינו אלוה והסוד כי רוח אחת היא ונקראת רוח הקודש והוא בעצמו משטי"ן כ"ל שט"ן ואין דרכו להיות משטין כל מלאך כי אין דרכו אלא ניסיון וכן הוא בגימ' רוח הקודש רוח מנסה כל צדיק כי המנסה לעולם לא ינוסה אם לא יבקש דרכי צדיק ובבקשו דרכי צדיק דין הוא לנסותם מכל צד אם הוא ראוי להצדיקו אם לאו ועל זה נאמר מה שרמזו חכמינו ז"ל המעיין בתפילתו מזכירין לו עוונותיו והוא אצלנו סוד גדול לפי טעם העניין למה זה ועל מה זה:

ואחר שהדבר כך איך יתכן שלא ינסה התלמיד המקבל זאת החכמה (העליונה) האלוהית בכל דרכי ניסיון מהמלמד האלוהי והמלמד האנושי כי זאת החכמה העליונה נמנעת בטבעה מהמקבל אשר לא ניסה ללכת באלה הדרכים האלוהיים ואם נמצא נאמן, רבו מחויב למסור לו כל מה שיודע עד סוף דעתו ולא יכסה ממנו אפילו נקודה אחרונה שהוא עמוק מאוד אם יוכל לקבל. פעם יכתבם לו ברמזים מספיקים לו בהבנתו ופעם ימסרם לו בראשי פרקים ופעם יבא לו מפורשים. אבל אם בחנו רבו ונמצא בלתי נאמן בכל ניסיונותיו אסור לו לגלות אפילו דבר קטן מזאת החכמה מכל שכן דבר סת"ר שהרב חייב מיתה בידי שמים. וכאשר יקרה לו עם רבו כן יקרה לו עם השם ולפיכך ראיתי לכתוב בפירוש דרכי הניסיון איך הם בניסיון כדי שישתדל בכל לב ובכל יכולתו להיות נאמן לבוראו וידעו גם הם לנסות לתלמידיהם לכבוד השם ית"ש וית' כדי שלא יהיה עדת השם בעלי המקובלים כצאן שאין להם רועה:

תחילת בחינת כל בוחן תלמיד שמבקש קבלה אלוהית צריך להיות הבוחן בוחן ומנסה תלמידו לכבוד השם יתברך ב"ה ויהיה כוונתו לשם שמים ויהיה רצונו לעזור לתלמידו באמת עד שיבין התלמיד שכוונת הרב לשם שמים וצריך שיבחון התלמיד בדרך האנושית הנקראת מדות כגון חיזוק לבב ואהבת החכמה לשמה ומעט כעס וסבלנות

הרבה ויהיה רחמיו אפילו על שונאיו שלו כשאינו שונא המקום ונדיב לב ורוחו נכאה ושמחת לב וכבישת יצר הרע ובדיון תאוות השררה וכבוד ותאוות המאכלים רעים ותאוות נשים ואהבת השם באמת ואהבת האמת ושנאת השקר וצניעות ובקשת כבוד אנשי החכמה והאהבת שמיעת הקדמות החכמה ואהבת רוב הלימוד והחזרה מה שקיבל ועיקר כוונתו לשם החכמה האמיתית ולא לשום כבוד עולם הזה החיים ההבלים הקצרים האלה:

ואחרי שתבחנוהו וימצא שלם ונאמן חובה עליך מצד השם ומצד החכמה למסור לו כל דרכי הקבלה אחד אחד בכלל ובפרט והתלמיד צריך לשמוע לרבו ויעשה על הן הן ועל לאו לאו ועליו אמרו יהי כבוד תלמידך חביב עליך כשלך והוא נצטווה על מורא רבו כמורא שמים כי אתה לו כאלהים והוא לך כמלאך ואין אלהים עושה אלא רצון מלאך ואין מלאך עושה אלא רצון אלהים וכמעט אלהים והמלאך דבר אחד לולי שזה עילה וזה עלול:

ואם בחנת תלמידך ומצאת בלתי שלם בקצתם אל תבהילהו מיד כי הנפש מדתה וטבעה בשינויים אבל גלגליהו במדע ובחכמה ושוב ובחנהו עד שלא ירגיש שאתה מנסהו ואם שב שוב וקבליהו ואם לא שב בחנהו עד ג' פעמים ואם שב אל תמסור לו עדיין עד היותו קיים וחזק ושלם וחזק ואמיץ בתשובתו ואם לא שב הרחק מהכיעור והדומה לו אבל התלמיד השלם עשה עמו אות לטובה ויראו שונאיו ויבושו כי אתה עזרתו ונחמתו בעזרת השם יתברך שמו ויתעלה לעד אמן:

וזאת היא הדרך אשר תמסור לו תכתוב לו עשרה שמות מצורפים אלה זה אחר זה ואחר כך תפרשם לו כפי מה שתראה מפורשים בספר הזה וישביעהו על קבלתו שישמרנה:

וזו היא השמות העשרה:

יעויין הציורים הגוף הספר:

הנה כבר כתבתי לך העשרה דברים של שם בן ע"ב אותיות והם מבוארים עפ"י הקבלה צריך שתבין מזה העניין כל דבר על בוריו ותדע כי אין בכל החכמות הקודש כזאת החכמה כי היא קדש קדשים והיא תכלית כל הדרכים שאפשר לאדם להשיג בידיעת השם והשגתו פעולותיו והכרת דרכיו ותאריו כי שמותיו יתעלה הם הדברים הקרובים אליו מאוד והם הם אמיתות תורתו אבל ידוע לכל בעל שכל מקובל שיש בכל מכתב דברים מובנים לחכם אחד ואינם מובנים לחכם אחר כמי שאינו מועיל הסמים המרפאים למי שאינו מכיר ויועילו לחכמי הרופאים המכירים אותם שהם מרפאים כל חולי וכל מכה כן אילו השמות הם סם החיים ליודעיהם ומכיריהם. והבל בעיני מי שלא

ידעם כלל ואף אם אשר הכירו תועלתם האמיתית לא ישר אצלם דרך תועלת ההיא כי היא הפך כוונתם:

אבל אני יודע באמת ובבירור שהיא מביאה לידי השגת השכל חיי העולם הבא והשגת השכל הפועל היא תכלית חיי הנפש המשכלת והיא סיבת חיי עולם הבא ותדבק הנפש ההיא בשם ית"ש ב"ה לנצח נצחים ולעולמי עולמים ויהיה הדבר הנקרא צלם אלהים ודמותו באדם חיים מתמידים בלתי תכלית כחיי הבורא אשר הוא סיבתם ועל זה נאמר ואתם הדבקים בהשם אלהיכם חיים כולכם היום מכלל מי שאינו דבק בשם אינו חי חיים תמידיים כמו היום שהוא תמיד וע"כ מוסיף מלת היום וכן בכל מקום שהתורה מזכירה התמדת העניין מזכירה שם מלת היום או שמים וארץ או שמש וירח או מכל כלל הארץ רוצה לומר המינים שגם הם קיימים וקל עכ"פ על כל אדם להרגיש קיומם ולציירם בדעת:

אבל הפתאים אומרים שהשם מסר שמותיו שהם כלי המציאה לאדם להשתמש בהם בהבלי מחשבותיו ולפעול בהם כחפצו שינויי טבעם או דברים רחוקים כהשבעות וכל זה אינו מדע ושכל כי בוודאי קב"ה לא נתן כלי מלחמתו ביד אחרים להלחם כנגדו וכנגד רצונו חלילה וחס. והאווילים חושבים שהנביאים וחכמים ראשונים פעלו בשמות לצורך עצמם ומביאין ראיה מפסוקים הצריכים פרושים ארוכים והם מפרשים אותם כפי ידיעתם כאלו החכמים והנביאים עצמם הודיעום פירושי דברי פיהם והסיבה היא מפני שאחד מהם אינו מכיר כוונת השם אבל ייחסו שקרים על השם ועל אוהביו ועבדיו האלוהים:

ואולם האמת כי השי"ת ב"ה לבדו אשר בידו נפש כל חי יודע דעת נביאיו ע"כ מגלה סודותיו להם וסתרי שמו והוא מדריכם ומנהיגם את אשר ידברו ואת אשר יעשו וכששולח אותם אל עם אחד להגיד להם עתידות שיגידו בשמו מוסר בידם כחות משונים אלוהיים טבעיים כדי לעשות מופתים מורגשים לעין כל רואה וכל זה באמת לעם אשר נשלח אליהם הנבואה כי נראה אליו ה' וכי הוא צווה לאמור ולעשות כל אשר יעשה:

והנה אנחנו קבלנו שהדורות הראשונים שקדמו למשה היו חכמים גדולים ומהם היו נביאים כאדם ונח והאבות ואלו החמשה מצאנו עליהם כתובים המעידים שהשם דיבר אתם ולא מצאנו זה בזולתם וכל מי שקדם למשה זולת מה שמצאנו בעניין דבר ה' עם חוה והגר וזכרון דברי המלאכים עם נשים אחרות אין צורך להזכירם וזכרון מלאכי לוט וכל אלה יש להם קצתם דברי נבואה ומהם סודות וצריך עיון גדול. ועל דורות הראשונים אמרו חכמינו ז"ל נתנה תורה לראשי הדורות כלומר הראשונים היו בעלי חכמה ומדע

ומכירי האמת והיו מוכרחים לעם כי כל היודע האמת הוא מחויב להודיע לכל אדם כמו הנביאים בעצמם כי האמת אשר הכיר כל מי שיודעו ומכירו הוא מודיע לאחר את אשר הודיעו לו ולנביא בשווה אלא שהנביא יותר חזק בשכלות האלוה מהחכם כי השפע האלוהי מכריח הנביאים לדבר ולעשות מה שאין החכם מוציא בשפתיו ובנפשו זה המכריח החזק וזהו החיזיון אבל מוציא חלש וכפי מה שיזדמן לו ידבר או יעשה:

והנה הסכל אשר לא השיג דבר בכל העניינים האמיתיים הביא ראיה להקשות על דעתו פעמים רבות מאנשי הזמן אשר עברו אשר עשו מופתים להלחם בהם עם השם ולעמוד כנגדו בשם המפורש והתעו אחריהם חכמים רבים והנה שכח זה המקשה מאמר משה "ונתן אליך אות ומופת ובא האות והמופת... לא תשמע לו כי מנסה ה' אתכם לדעת הישכם אוהבים ה'" וכו' (דברים יג'). ואחר שהדבר כן ידוע שהניסיון הוא (אות) מאת השם לבחון אוהבי האמת והשונאים אותה וא"כ אפילו הכח ההוא אשר פעל בו הנביא השקר היה ג"כ כלי אמת וכח אלוה שחדש לנסות בהם באיזה מדריגה הם מאהבת האמת כי דרך מכירי האמת באמת שלא לעזוב האמת אפילו בעבור מופתים וזה כי האמת אינה מתבארת לעולם במופתים מורגשים לבד (אבל) ובמושכלי ם ג"כ. ואם יתבאר לאדם האמת באות ומופת ושכל א', לא יזוז מושכל בעבור אלף מורגשים בבואם להכחיש מה שהמושכל אצלו ואם יזוז מושכל בעבור מופת מורגש בידוע שהיה מופת מרומה, שמרומה היה והוא חושבו מושכל או קוראו כן להיות אצלו מדומה כמושכל וזה הטעות ממית חכמים רבים שחושבים המרומה למושכל ונדבקים במרומה. וזה קרה להם מפני מזגם הרע שנמזגו בו בעת יצירתם ולא יציירו מושכל לעולם ואפילו למדו כל ימי חייהם או מפני מיעוט השתדלותם בספרי החכמה או מפני סיבה מהסיבה אפילו בהיותם מזגם ישר שווה בתולדות וע"כ זה קרה להם בעבור שלא הורגלו מושכל אמיתי לעולם וע"כ לא ידעו האמת מכל בני אדם כי אם נביאי האמת ומי שקבל מפיהם וידע מדעתו שכן הוא האמת מה שקבל בפה ומה שנמסר לו מפי השם מפני היות זה העניין כולו כן כאשר אמרתי וא"כ לא יוכל האדם להתפאר בידיעת השם לאחרים ואפילו אם הוא יודע בעצמו מכל צד שהוא אמר אמת ואפילו אם יעשה בכח השם אותות ומופתים ונפלאות אעפי"כ לא יועילו למקבלים כלל להוציא שכלם מכח אל הפועל במופתים מורגשים ההם. אבל העיקר ללמדם מופת שכלי אמיתי עד שישיגו גם הם באמת מה שהשיג הרב המלמדם ויצא שכלם מכח אל הפועל ויושלמו השלמת הצלחות השם המשכלת להשאיר הנצחיות כי זה לבדו הוא התכלית ושאר המחשבות של שאר התועלת הם בלי ספק מכלל הדברים המונעים את הנפש מהשגת האמת ואעפ"י שיש

קצת תועלת בו אבל התכלית העליונה כולה מה שאינם קרובים לדמיונות הנמשכות אחר יצה"ר והשם יצילנו אנו וכל הדומין לנו מהמחשבות ההם:

ואמנם אחרי שהכוונה בספר הזה להודיע זאת למי שיחפוץ באמת ע"כ ראוי לכתוב איך יתנהג בם בשעת הצירוף או בעת ההזכרה עד שלא יסופק לו דבר מכל מה שאפשר לדעת מכלל זה מה שידעתיו אני מפי סופרים ומפי ספרים ומפי השם ית"ש ואכתוב תחילה עניינים מוכרים להקדים על זה ויהיה התחלת הודעתי כללי החכמות האלוהות בשמות ובאותיות ואמסור לך אחריהם מפתח פותח כל מנעול ומגלה כל דבר סתום וחתום ואפתח לך בו חדרי חדרים נפלאים נוראים שהם כבשונו של עולם המורים סודות בית דין של מטה שהוא ברית אברהם כמו שרמזתי בסוד שר שהוא שי"ן ר"ש והנה אותיות הלב שהם שרי שכל והם תכלית כל נברא ראשון וגם תכלית מציאות ההשגה והוא שר כל אדם אחרון והסוד חמר האדם הראשון שם כללי לכל הבאים מזרעו וע"כ הוא שר כל אדם אחרון כאשר נפש שם כללי לכל שכל להעמיד כל עומד קיים ובלתי קיים חוזר חלילה לקיום מינים ועל דרך זה תבין העניין הראוי להבינו מכל אשר יבא אחריו כי הדרך הזה לבדה המיוחדת היא דרך השם והיא הקרובה להשגת האמת בזמן מועט כמו שלמדתי מתורת ה' שהחכם משה החכים את עם ה' בשלשה חדשים עד שעלו כולם למדרגות הנבואה או למדריגה הקרובה לה כל אחד ואחד לפי מעלות עצמו בשמעו עשרת הדברים וכן זה בשמעך העשרה שמות מפי הגבורה אחר שתזכירם בכוונה שלימה:

התחלת הקבלה האלוהית שהם שלש והן אותיות הנכתבות כגון אמ"ש בג"ד כפר"ת ה"ו ז"ח ט"י ל"נ ס"ע צ"ק שהן כ"ב אותיות התורה שבהן נברא כל היצור וכל הדיבור והן כולם מלאכי עולם הרי אלו בפרטן ובכללן הם ההתחלה הראשונה:

וההתחלה השניה הנקראה גלגלה התורה ושמה אצלנו צירוף האותיות שמתוך הצירוף נמצא כל הדיבור מצורף וכל היצור מצורף:

וההתחלה השלישית נקראת רו"ח הקוד"ש והיא המניעה הגלגל הזה התוריי ופעולתה נמצאת בנקודות המניעות האותיות כמאמר החכמים "דמיא נקודתא באותיותיה כנשמתא דחיי בגופא דאינשי". פירוש דומות הנקודות באותיותיה כנשמת רוח חיים בגוף האדם כלומר שהאות ו' לא יתכן לה טעם בלי נקודה והנה א"כ ג' ההתחלות הללו שמם אותיות וצירופים ונקודות ונוטריקון אצ"ן מצורף צאן בסוד משה רועה צאן ואז אדם רועה צאן בהיותו שלם כהאבות והצירוף מגלגל האותיות והניקוד מגלגל הצירוף

ורוח האדם אשר אלהים נתנה מגלגל הניקוד עד שיציירו ויאירו בנפש הציור הראוי לכל משכיל מקובל:

ואחר שהקדמתי אלו ג' ההתחלות של קבלה עליך שתדע הכוונה כולה שבהם והוא שתדע כל האותיות אינם כי אם סימנים מורגשים נפעלים בידים שהם כלי הפעולה האנושית והעט הוא כלי המכתב מצוייר בו וכאילו הם אצבע הכותב ומצייר ציורי האותיות וכאילו הוא אמצעי בין שני גופים גוף פועל וגוף נושא צורת הפעולה ר"ל גוף האדם וגוף הקלף שהאותיות מצויירות בו והעט הוא מתנועע ומניע הדיו מן הקסת אל הקלף והדיו דומה לחומר והדעת האנושי נותן בו צורה ולא נמצא אות מדיו בלתי צורה ולא צורה בלתי אות מדיו וכל הצבעים שבהן יתכן לכתוב שמם כלל בדיו ועשה השי"ת ב"ה החכמה בצורת אותיות לפעול אותם בידי אדם כדי שיורגשו לעיניים עד שיחקקו הצורות ההן המורגשות ויושגו בדמיון מחשבות הלב וממחשבות הלב יבואו במעלות הבנת הנפש ותצייר הנפש בציור שכלה המוטבע בה בכח מציאות העניינים המובנים מהאותיות בפועל שלם כמו שיורגשו לעיניים העניינים הטבעיים הקרים והלחים הממשיים בידים והיבשים והחמים אחר הנגיעה כי אין ספק שהאדם הרואה האש א"צ למשמשו עד שיבחנוהו לדעת אם הוא קר או חם כי כל בר דעת יודע זה בלי מישוש שהוא שורף. וכן דרדר הוא עשב השורף, כל אדם יודע ששורף את הגוף הנוגע בו ר"ל בשר האדם אעפ"י שבשרו עב שסובלו וכיוצא בזה בשאר הדברים היודעים. וכן האותיות כבר נודע בבירור שהם מחכימות הלבבות כי זה טבע בריאתם ולכך יצוירו ונכתבו בספרים ואעפ"י שיש אנשים רבים שרואים ציורם ואינם מכירים תועלתם הם כמו הבהמות כי ההבדל בין האדם והבהמה הוא הדיבור והדיבור הוא האותיות הנזכרות בה' מוצאות הפה והן חקוקות בקול וחצובות ברוח וקבועות בפה ואמנם ההבדל בבני אדם הוא הבנת דרכי ענייני האותיות ומי שיודע יותר בסתריהם הוא גדול מחבירו אצל השם והוא אשר השם משפיע עליו מחכמתו יותר באמצעות האותיות ובהבנת דרכיהן ואין ספק שכל הצירוף והניקוד נכלל בזה ואמנם כל משכיל יודע באמת שיש ספרים שמחכימים את האדם אפילו בפשטותם יותר מאחרים אעפ"י שאלו ואלו מהאותיות השוות ולשונם אחד שאין ספק שיש ספרים רבים כתובים משירים ומדברי הימים ומענייניהם שאין בהם תועלת ולא חכמה ויש ספרים שיש בהן תועלת גדולה וחכמה גדולה וסודות נפלאים עד שמקרבין את האדם לידיעת השם ולהשגת חכמה נפלאה. וידוע שהמשתדל בראשונים סכל הוא וסכל יהיה ואם החכים מעט עודו מחזיק

בסכלותו אך משתדל באחרונים והממית עצמו עליהם הוא האדם האמתי ושילם מה שהיה חייב לבוראו שלכך נברא:
ואם כל ספרי החכמה מביאים את האדם לידי חכמה זאת הנזכרת פעם אחר השתדלות גדולה אחר שנים רבות זאת החכמה אשר היא חכמת השמות היא לבדה באמת היא המביאה את האדם לידי השלמות האחרון אשר הוא השגת האלוהות פעמים רבות מאד בהשתדלות מעוטה אחר זמנים מועטים ממוזג ומובן ומורגל כאשר זכרנו מהמידות הטובות הבינוניות שהן הקדמה יסודית לזאת החכמה העליונה הקדושה והטהורה הנכבדת:
ועתה אודיעך את אשר תעשה בבקשתך השגת השם. דע בני יעזרך אלהים כי השם הוא עצמו ועצמו הוא שמו ושם השם המיוחד לו הוא מורכב מד' אותיות והם באמת הו"א יוה"א והם אותיות הנעלמות ובעבור שהם ראש תוך סוף יורו על השם שסודו ראש תוך סוף והוא סוד כללי הנקרא מקום ונקרא זמן הוא אמון וזה בחשבון המרובע יוצא מן יהו"ה וזה בגימטריא ארבע אותיות ושניהם בצירופם החמר בכח זן ממקום זקן מהטבע וסודו מטבע הנקבה זכרון כי טבע השמים מים גם טבע המים שמים והבן זה סוד הראשון המופלא ממאמר שאמרנו, ים דומה לרקיע בעניין צבע התכלת והוא לזיכרון שאם תזכיר תזכור ותיזכר ואם תשכיח תשכח ותשכח והסוד מ"ם קו"ף ו"ו מ"ם והכל שם ח"י ודעהו שהוא יוצא יהו"ה זכר ונקבה וזה סוד השכינה, שד"י ואדם וחוה, זכר ונקבה, והוא י"ה פעמים י"ה שהיא רכ"ה ועוד י"ה פעמים ו"ה שהם קס"ה. הרי חיה ויהי האדם לנפש חיה והאשה חוה והסוד ח"ח י"ה ו"ה ח' פעמים י"ה והם ק"כ וח' פעמים ו"ה פ"ח הרי הסוד כ"ח פ"ק קח כף ומלאהו כ"ף פ"ה ותכיר הפנים שהם אל"ף למ"ד וזה הסוד נרמז למעלה מן העשרה שמות מעניין פח נסי שסודו פינחס שהוא תכלית מחזורי חמה ועיין שם ומשם תבינהו וכבר הודעתיך כי החומר הנברא הנקרא מבריא שסימנם אלף ומאתים ושתים עשרה שנה כמספר שנות הגלות מהחורבן ועד היום והבן זה וסימנם ארי"ב אתכם נאום השם ואת בני בניכם אריב וסוד זמ"ן זי"ן מ"ם נו"ן וכללם החומר והוא נברא. חבר מספר זמן נברא ותמצא כולל שמי והוא יוה"א שסודו משותף כמו שתראה. וזה דרכו הוא י' ופירושו הוא עשירי בסוד י' ירושלים והשורש הוא רי"ו של ים והנה י' בחשבון מרובע שכינה עם כל המספר אשר לפניו מאלף עד יוד כל אות בסוד מרובע ומספר אדנ"י ושד"י והם שמות הערפל אשר שם אלהי"ם והוא הרקיע העליון והוא הנהר העומד תמידי ונצחי ושמו נהר דינור נגיד ונפיק מן קדמוהי כי הרי"ו פעמים מעידים עליו והם מהשם והשם מהם ומספרם כבוד אל, כי השמים מספרים כבוד אל

שהוא הפנים ומעשה ידיו מגיד הרקיע ושם י"ה עד שם ו"ה מגיד הרקיע שהם באמת רי"ו ה"א וסוד הרקיע י"ה שלם שהוא יו"ד ה"א והוא כאשר זכרתי:
ואמנם העניין השני הוא ו' ופירושו מצורף איה"ו ואי"ה מקום כבודו להעריצו וסוד ה"א ששית וסוד הראשון בר"ת כ"ז ושניהם בת זכר ורוח הקודש שווה להם וסודו צ"א בת קול מודיע צבאות והכוונה כולה שיתוף הדבר הנקרא עשירי לשכלים הנפרדים והוא שם השכל הפועל עם הנפש הנמצאת בנו ההוא שישית לכוחות הגוף כולם שהם חמשת החושים והיא אחת בסוד הא' בכח התבאר שהוא שם השם המיוחד לו יתעלה בחילוף הסוד הוא בהיות הא' במקום ה' וה' במקום א' ויהיה השם יהו"ה המורה על ה' חושים מורגשים ועל כח א' מיוחד מצוייר פנימי לכל הגוף ואמנם יוה"א כבר התבאר שהוא שם השם המיוחד לו יתעלה בחילוף הסוד הוא בהיות א' במקום ה' וה' במקום א' ויהיה השם יהו"ה ובשילושו היה הוה ויהיה שהם רת"ס והזמן כולו אצלו שווה מה שאין כן לנו וכן אהי"ה שהוא שם העצם ג"כ בחילוף א' לו' וו' לא' סוף דבר תדע לך שאין לשם שם העצם שלא יהיה בו י"ה כי י"ה הוא עיקר השם ובתוספת ו"ה אחריו שהוא סוף השם יהיה השם כולו שלם ויהיה (הויה) יהו"ה ובתוספת א"ה לפניו שהוא ראש השם שלם ויהיה אהי"ה. וא"כ הנה י"ה אמצעי בניהם ולא יחסר ו"י שלם (ס"א ואו שלם). י"ה להיותו תוך השם והנה הסוד השם רת"ס (ס"א תר"ס). וסוד הראשון א הי"ה וסוד אחרון י הו"ה וסוד אמצעי י"ה י"ה וזה סוד שם בן י"ב ודעם. ואולם י"ה י"ה מורה סוד ראש סוף כי הראשון מורה סודו י"ה קדמוני והשני י"ה נצחוני והסוד שניהם תמידי והרמז דברו אחד דברי אחד זכר לנקבה זכר בשינוי הטבע כל אדם שטן כל שטן אדם והסוד שם העגול שם המדינה וע"כ כל הזכרה נודעת שדרכה לקבל ממנה ממשלה אלוהית והנה ג"כ כלל השם הזה ע"ז, מגדו"ל ע"ז, שם יהו"ה מגדול עז שם י"הוה בו ירוץ צדיק ונשגב גם סוד אהי"ה מתחלף אהי"ו והוא הראש שיש עליו ד' הרי אהי"י והוא יהו"ה והוא התוך שיש עליו ד' הרי הסוף והוא י"ה י"ה וחצי השם ו"ו ה"א והוא ח"י והוא האחד הוא הוד"ו אוד"ה ודו"י ההו"ד א"ה הו"ד הו"ד יהוד"א הודי"ה הודא"ה (ס"א הוד"י אודה"י יוד"ו ודו"י ה"ה ודא"ה הו"ד הו"ד יהוד"ה הודי"ה הודא"ה). כי לשמו נאה להודות על כ"ב ההויו"ת שהם הוי"ה בתוך הוי"ה כמספר אהו"י יח"ד וכל אחד לבדו אל"ף ה"א וסוד ל"ב פ"ה וכל פ"ה מיל"ה ושניהם צריכים למול הל"ב והפ"ה בפיך ובלבבך הפה להזכיר בו את הנזכר בהזכרת השם הנכבד. והלב לחשוב לשם בעת ההזכרה כלומר באותיות השם בעצמם כי הם תכלית ההשגה והוא סוד הדיבור כולו ו"ו יו"ד ויורו אז כבוד א"ל אלהי"ם פ"ה ס"ד הנולדים מן ה"ו י"א עליונה. הפס"ד הוא בהיותה כוחה החלק העליון

שהוא יסוד טבעי והוא טבע יסודי כלומר טבע כללי ויודיעו האמת בכל זה כללי צורות האותיות המתמידות וחלקיהן כי החלק קל לשנותו לשעתו אך לא יתמיד על שונאיו (ס"א שינוייו):

וע"כ הכוונה הראשונה להזכיר בשם השם כדי לקבל ממנו שפע חכמה ודעת והשני להרבות מה שקבל ולתקן הספיקות הנחשבות בעניינים רבים ולחזק השפע עד שובו יותר שלם אצל המקבל ממה שהיה ויעלה המדבר לדבר וישוב רוח הקודש. והשלישי לקבל ציווי דבר בהגדת העתידות. והרביעי לחזק הלב עד שיוכח וידבר ויכתוב. והחמישית לכתוב וללמוד אותיות ומופתים לשנות הטבעים בחלקיהן בשעת הצורך כאשר יצווה השם:

וכל זה הדרך ידוע שהוא תלוי בשם ויסע שסודו חכמה ובינה והנה נסתרו מלא"ך האדמ"ה והוא בעצמו מלאך האלהים ע"כ נאמר ויסע מלאך האלהים וזה הסוד הוא שורש כל מה שבא אחריו וגימ' שלו המוכרח בי"ד אותיות הוא נודע מסוד כ"י י"ד ע"ל כ"ס י"ה כ"י יעי"ד הסכ"ל כ"י יד"ע הכסי"ל מלחמ"ה ליהו"ה בע' מ' לק' מד"ר ד"ר והמוכרח שכח בסוד העיבור ואמנם לא תשכח והבן זה:

ודע כי בזה השם הקדוש אין בכל אותיותיו אות ג' אבל יש בו כ"א אותיות כמספר יה"ו שסודו אהי"ה ואמנם כל האותיות נכפלים בו והם רבים אבל ב' האותיות לבד לא נכפלו והם צ"ט והוא לסוד גדול כי הם תכלית מספר האותיות האחדים והעשיריות מצד אחד כי יש למספר ב' תכלית והם מצד אחד צ"ט ומצד אחד ק"י. ואמנם סוד צ"ט בגימ' סגול והוא אצלנו שם על ג' נקודות המעידות על שם המיוחד בצורה זו י'י'י' שהיא צורת ג' פע' יו"ד בצורת ג' פסוקים שווים במספר אותיותיהם שהם ע"ב ע"ב ע"ב וסודם דיב"ר רי"ו והסוד רי"ש יו"ד וא"ו וסתרו ראש"ו וידי"ו וסימן אהי"ה אש"ר אהי"ה וזהו חק ומשפט בישראל מורה לאמור אנכ"י היית"י ואהי"ה הרי לך זה לעדות על ג' הויות המורים על הו"ה והי"ה ויהי"ה כי דיבור אנכ"י מורה על הו"ה ודיבור היית"י מעיד על והי"ה ודיבור ואהי"ה מעיד על ויהי"ה. וההבדל אשר בניהם והוא כי הויות השלש הראשונות הם דברי השם והשניות הם דברי אדם אבל אהי"ה אש"ר אהי"ה סוד שווה א"ך א"ך א"ך וכן סודו הי"ה והו"ה ויהי"ה הוא יהו"ה יהו"ה יהו"ה והוא ו"ך ו"ך ו"ך וחברם שנים שנים ותמצא האלו"ה האלו"ה האלו"ה ועניינים שלשה עדים מעידים על האלהו"ת עדות ברורה א"ל הו"ה א"ל הו"ה א"ל הו"ה והי"ה הו"ה ויהי"ה הי"ה והי"ו הי"ה והו"א שהי"ה והו"א יהי"ה וזה סודו (גדול) סגול הנזכר וכל ס"ו סוד גלגל והנה סגול סודו ג"ל ג"ל ג"ל והם צ"ט. וכן סוד ג"ל ג"ל הו"ה הי"ה יהי"ה והוא סוד אלהיך ודעיהו:

ומאחר שהודעתיך סודות הדרכים האלה המשולשים בשילוש קדוש המשולשות וכלל השם כולו הוא אחד והוא שם המיוחד שהוא בעצמו שם המפורש אודיעך כי יהו"ה הוא ע"ב בצורה זו י' י"ה יה"ו יהו"ה כולם יחד ע"ב ואחר שהוא כן הנה הי"ה הו"ה ויהי"ה שהם יהו"ד יהו"ד יהו"ד הם ע"ב ע"ב ואמנם זה בסוד עניין ה' ה"ו הו"ה וזה סוד עניין והי"ה ו' ו"ה וה"י והי"ה וזה סוד עניין ויהי"ה ו' ו"י וי"ה ויה"י ויהי"ה והראשון לב והשני דין והשלישי דמיון ושלשתן כ"ו פני"ם עצמו וסוד כ"ף ו"ו וכ"ף כף זכות כף חובה:

הנה אלה הדרכים כולם אשר זכרתי לך הם כמו מפתח לפתוח בהם דרכי שמות העשרה הנכתבים למעלה ואח"כ אראך חדרי חדרים אשר תכנוס בהם עד שתמצא דבר המבוקש אצלך לתכליתו לפי יכולתך ואל תזוז מזה הדרך בשום פנים אם אתה חפץ למצוא האמת ובזה תצליח בעזרת השם:

והכן לקראת אלהיך ישראל הכן עצמך לייחד לבבך וטהר גופך ובחר לך מקום מיוחד שלא ישמע קולך לשום אדם. והיה יחיד ומיוחד ומתבודד מבלי אחד ושב בחדר או בעליה ואל תגלה סודך לשום אדם. ואם תוכל שתעשהו ביום בבית, אפל מעט עושיהו. ואמנם הטוב והישר שתעשהו בלילה. והזהר לפנות מחשבותיך מכל הבלי עולם באותה שעה שאתה מכין את עצמך לדבר עם בוראך, ואתה מבקש שיודיעך גבורותיו. ותתעטף בטלית ותפילין ושים תלמודך ובוראך בידיך, כדי שתהיה ירא וחרד מפני השכינה אשר היא עמך בעת ההיא. ונקה עצמך ובגדיך, ואם תוכל יהיו כולם בגדים לבנים, כי כל זה מועיל לכוונת היראה והאהבה (לה') מאוד. ואם יהיה בלילה, הדלק נרות הרבה עד שיאירו עיניך יפה יפה. ואחר כך תיקח בידך דיו ועט ולוח. וזה יהיה לך לעד שאתה בא לעבוד את עבודת ה' אלוהיך בשמחה ובטוב לבב. והחל לצרף אותיות מעטות אם רבות, והפכם וגלגלם במהירות עד אשר יחם לבבך בגלגוליה ם, וישים לבך בתנועתם ובמה שתוליד בגילגולם. וכשתרגיש בך שכבר חם לבבך מאד מאוד בצירופיהם, והבינות מהם עניינים חדשים אשר לא השגתם בקבלה אנושית ולא ידעת בעצמך מתוך העיון השכלי, וכבר אתה מוכן לקבל השפע. והשפע נשפע עליך ומעוררך בדברים רבים זה אחר זה. הכן מחשבותיך האמיתיות לצייר את השם יתברך שמו ואת מלאכיו העליונים, לציירם בלבבך כאילו הם בני אדם, עומדים או יושבים סביבותיך. ואתה ביניהם כמו שליח שהמלך ועבדיו רוצים לשלחו. והוא (השליח) מוכן לשמוע מפי מי מהם ישמע דבר השליחות, אם מהמלך או מאחד מעבדיו. ואחרי ציורך זה כולו, הכן שכלך ולבך להבין במחשבותיך העניינים הרבים אשר יביאו לך האותיות הנחשבות בלבבך או המעשים ועיין בכללם ובחלקיהם כמו איש שמגידים לו משל אחד או חידה אחת או חלום אחד

או (כ)מעיין בספר החכמה בעניין עמוק מהשגתו. ופתור העניין, אשר תשמע לפתרון המעולה ולקרב אשר תוכל. וכפי מה שתבין ממנו תדין (תשפוט) בעצמך, וגם ב(נוגע לאנשים) אחרים לכל מה שיאמרו לך (בחזיון). וזה כלו יהיה לך אחר שתשליך מידך הדיו והקולמוס מבין אצבעותיך או אחר שיפלו הם בעצמם מתוך רוב מחשבותיך ומרוב שמחה:

ודע כי כל מה שיתחזק אצלך השפע השכלי הנכבד, יחלשו איבריך החיצוניים והפנימיים, ויתחיל כל גופך להשתער שערה חזקה עד מאד, עד שתחשוב בעצמך שעל כל פנים תמות בעת ההיא, כי יתפרד נפשך מגופך מרוב שמחה בהשגתה ובהכרותה מה שהכרת. ותבחר מות מחיים בדעתך כי זה המות קורה לגוף (בלבד), ובסיבה זו תחיה הנפש תחיית המתים לעולמי עד. ואז תדע שהגעת אל מעלת קבלת השפע. ואם תרצה אז לכבד את השם הנכבד והנורא לעבדו בחיי הנפש והגוף, הסתר פניך עוד ותתירא מהביט אל האלוהים ו"אל תקרב הלום, של נעליך מעל רגליך, כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא" (שמות ג, ה). ושוב לענייני הגוף וקום משם ואכול מעט ושתה מעט והריח ריח טוב והשב רוחך לנדנה עד זמן אחר. ושמח לבך עם חלקך:

ודע כי אהבך ה' אלוהיך, המלמד לאדם דעת להועילה. וכשתהיה בקי בעניין בחירת חיים זאת, ותעשה דבר זה פעמים רבות עד שיעלה הדבר הזה בידך, חזק ואמץ כח בידך מאד ותבחר עוד בבחירה (בשיטה אחרת) עליונה מזאת. חזק ואמץ לבבך ומחשבותיך השכליות והחל להזכיר בכוונה שלימה ותכין עצמך כאשר אמרתי כנ"ל. וכוון מחשבותיך וכו' והחל להזכיר בכוונה שלימה בניגון ישר ונחמד ונעים בניקוד האמיתי (הטבעי) של כל אות ואות בשם זה (שם ע"ב), והוא ילי סיט עלם מהש ללה בחינת נשמות ששה ששה שמות משמות הקדושים בשמונה-עשר נשימות, עד הגיעך (באופן זה) אל סופם שהוא שם מום, אם לא יכריחך השפע לפסוק ביניהם. כי הקבלה אצלנו היא שהשפע בא לאדם השלם בהגיע אל תשלום (סיום) פסוק ראשון, אחר שהזכיר כ"ד שמות שסימנם "דודי צח ואדום", (כפי שכתוב) "קול דודי דופק" (שיר השירים ה, ב). ואם אתה רואה דמות נער או דמות שך, כי שך בלשון ישמעאל זקן, והוא מטטרו"ן והוא (גם נקרא) נער. ושמו (של מטטרו"ן) גם כן חנוך, והרמז "חנוך לנער על פי דרכו, גם כי יזקין לא יסור ממנה" (משלי כב, ו). חבר חנוך עם דרכו ותמצא סודו (של מטטרו"ן). [כי כאשר] דרכנו כחו כן כחנו דרכו. ובראותך אותו (את מטטרו"ן) חזק לבבך והבן דבריו ו"השמר מפניו ושמע בקולו, אל תמר בו, כי לא ישא לפשעיכם, כי שמי בקרבו" (שמות כג, כא). הנה שמו שד"י והוא מטטרו"ן שר השמות, המדבר מתוך

רשות השם והנה כ"ד שמות (שלש שלש בכל אחד) יש בם ע"ב אותיות. ובדבריו ענה לו, "דבר אדני כי שומע עבדך" (שמואל א, ג, ט). ע"ב ד"ך והוא המלא"ך המודיעך סוד יהו"ה ושמו גבריאל, והוא המדבר מתוך פסוק ראשון של שם הקדוש הנזכר על פיך, והוא מראה לך נפלאות הנבואה. כי יש לו סוד "במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו" (במדבר יב, ו). כי מראה שסוד פסוק הוא גבריאל. וגם חלום שסודו עד"י, חנו"ך הוא. ו"גם עתה הנה בשמים עדי ושהדי במרומים" (איוב טז, יט), שהקבלה כך היא באמת:

ואם חס ושלום לא קבלת דבור מפסוק ראשון שהזכרת כראוי, שוב עוד מפסוק שני והוא זה נת"ה הא"א יר"ת שא"ה רי"י או"מ לכ"ב וש"ר וכוון בכוונה מעולה ותהיה הנשימה (נשיפה), שתנשום בכל אות ואות, נשימה נמשכת אחר הניקוד אשר בה (באות) בניגונה. והניגונים כולם חמש לבד והם נוטריקון בסימן פיתחי חותם קודש לה' וזה סידרם א א א א ובכל המקומות תזכיר האות האחת כפי הנקודה וכן האותיות המנוקדות כמוה, (ובכל האותיות) תנשום בה(ן) בנשימה אחת שווה. ומפני זה אצטרך להודיעך מספר ניקוד השיווי והנה תדע כי כל האותיות שבשם ע"ב הם כ"א כמו שהודעתיך. והנה ב' אותיות מנוקדות בניקוד ראשון שווה, והן י' ק'. והנה י' אותיות מנוקדות בניקוד שני שווה, והן א ד ו ז כ ל ס ע צ ת והנה ז' אותיות מנוקדות בניקוד שלישי, והן ב ה ח ט מ פ ר. והנה אות אחת מנוקדת בניקוד אחד מיוחד והוא ניקוד רביעי שווה והוא ש, והנה עוד אחת מנקודת בניקוד אחד מיוחד והוא ניקוד חמישי, והיא נ. ויש באותיות עוד אות אחרת מנוקדת בניקוד שווה לניקוד הרביעי, והיא אות ג' וניקודה ג' כניקוד שין שהיא ש. ואף על פי יש לה מציאות באלפא-ביתא ובספרים, אין לה מציאות בזה השם (ע"ב) מטעם שזכרתי לך. ואחר שתתחיל בהזכרת (בהיגוי) האות, תתחיל להניע לבך וראשך. לבך בציורו (בדמיון) מפני שהוא פנימי, וראשך בעצמו מפני שהוא חיצוני. ונענע ראשך בציור הנקודה אשר באות שאתה מזכירה:

וזהו דרך הציור של התנועה דע כי הנקודה שלמעלה (מהאות) שמה חולם. וזו הנקודה לבדה היא למעלה, אבל ארבע נקודות הנשארות הן למטה מהאות. וזו אשר למעלה מן האות, שהיא אז כשתזכירה באות י' או באות ק', בהתחלה אל תטה ראשך לא לימין ולא לשמאל ולא למעלה ולא למטה כלל, אבל ישר את ראשך בשווה כאילו הוא בכף מאזניים כצורה שאתה מדבר עם אדם ארוך (גבוה) כמוך בשווי פנים אל פנים. ואח"כ כאשר תמשיך תנועות האות בהזכרה, תניע ראשך לצד מעלה כנגד השמים, וסגור עיניך ופתח פיך ויאירו דבריך. ונקה גרונך מכל לחה, שלא תפסיק הלחה הזכרת האות מפיך. וכפי אשר (משך נשימתך) תהיה התנועה העליונה למעלה עד שתפסיק הנשימה יחד

עם תנועות ראשך. ואם ישאר לך מן ההזכרה רגע להשלים הנשימה, אל תוריד ראשך עד שתשלים הכל. (וכן) בין כל אות ואות יש לך רשות להמתין, לתקן עצמך ולנשום כשיעור שלש נשימות מנשימת ההזכרה:

ודע כי סוד י"ב נשימות הוא ע"ב שמות ו(ע"ב השמות) הם מושבעת עד אשר ישאו (יגרמו) ישנו שנוי הטבע, כדמות שנוי, (באמצעות) בשמות בבנוי בחשבון מדות שהם חתם לשם:

ואמנם סוד כל האותיות תלוי על כ"ב נשימות, אשר תחת ההוד. ואמנם החלקים שלשה (החלקים של השם ע"ב הם ע"ב שלשות), והם כנגד ע"ב ספירות, שהם באדם ע"ב מחשבות:

אבל י"ב נשימות, אשר סודם ע"ב שמות, הם חותם השטן:

ועל זה הסוד נזכרו י"ב חודש, והבינם, כי מספר י"ב שמות עולים חדש:

ופושעי ישראל בגופם נידונים, בגיהינם נדונים י"ב חודש ושני בתים יש (ל)י"ב נשימות וסודם ו"ו, כלומר ששה ששה כמו שרמזתי (ב)ע"ב שמות ההזכרה. וא"כ יעלו (י"ב) הנשימות מדריגת בית אחד (עוד שש נשימות), ויהיה אז ח"י נשימות. ויוסיפו לך שנות חיים, שהם ח"י נשימות, משני חיות אשר בהם חיות הנשמה. והנה עמך שני נחירים (אשר) שמם ערבות, והבן זה שהם נחירי הנשמה וסודם שנים כרובים. והם (הכרובים) שני מורכבים ומבריכי השכינה (מורידים את השכינה) לשכון בארץ ולדבר עם האדם "מעל הכפרת מבין שני הכרובים" (שמות כה, כב). כי חמר ראשון הוא על הכפרת כצורת הקשת. ואמנם שני הכרובים עניינם הוא לרמז להשכינה. הם עלה ועלול, זכר ונקבה על כן היו (הכרובים) מקשה בגוף אחד בעל שתי צורות. רואות זו את זו והשם ביניהם. והכל (כמו) עץ על הכפרת. מהכפרת פעל ובעבור הקשת נקראו מקשה, שהם (הכרובים) ממונים על השם שהוא שם המין, כי נמצאת מהם כל נשמה. עתה בפעלה (זו) תלוי המכשף, ועל כן כל נשמה (היא) מכשפה. והכתוב אמר "מכשפה לא תחיה" (שמות כב, יז), כלומר כל נשמה לא תחיה, וכן ציוה השם בנקמת הרשעים "לא תחיה כל נשמה" (דברים כ, טז). ואמנם הנשימה, שהיא מהשניה, והיא משכן קודש משלם (בלב) בשם מיוחד (עולים) לרקיע לצייר לימוד ההקש (היחסים) ב(ין) כל דבר הקשה בזאת החכמה מן ההזכרה:

היא לבדה חיים בשם, והיא נזכרת וחתומה בספר חיים להחיות בחשק (והיא) המשכילה תמיד, כאשר עליה (מתרכזת) כל המחשבה כל השנה:

ועל כן המזכיר את השם לחיות בו תמיד, הוא עובד את השם מאהבה עם היות השכר כולו שלו בלבד, כי כן רצה השם בחכמתו. והנה הניקוד אשר שמו קמץ כזה א שהוא כעין מטה ונקודה למטה ממנה, כשתזכירהו באחת מן עשר אותיות שכתבתי, נגן באות והנע ראשך מהשמאל אל הימין באורך כצורת קו ישר כאשר (כמו) ניקדו המנקד. ואחר כך שוב והשב ראשך אל פני המזרח אשר לפניך, (כ)אשר אתה מזכיר השם כנגדו. כי פניך אתה צריך שיהיו לצד מזרח כדרך מי שמתפלל לשם. והשתחווה למטה מעט והשלם הכל כאחד (הנשימה ותנועת הראש) כמו שציויתיך באות הראשון. ועוד הניקוד אשר שמו צרי כזה א שהוא שתי נקודות יושבות אחת לימין ואחת לשמאל, כשתזכירהו עם אחת מן שבע אותיות שכתבתי, התחל בהזכרת האות ובתנועתה ונענע ראשך מהימין אל השמאל, היפך מן הקמץ כי זה קמץ קטן וזה קמץ גדול וסוד קמץ כדור וסוד כדור מקיף והוא מפיק כלומר מוציא הלחם וממנו תבין סוד המוציא לחם מן הארץ רק הבין ג"כ שממנו הוציא אדם חכמה והוא המוציא החכמה וגם החכמה המוציא כל אדם ממנה מטבע עגול כפי גזרת החכמה והמצוה בעץ חיים בכח קדמון בצלם מיוחד וסוד צר"י יצר והנה הוא כדור קטן כי קמץ גדול סודו כדור גדול אבל קמץ קטן סודו כדור קטן אבל סודו כדור סתום אדנ"י הקט"ן וזה מבואר כי הוא גלגל נקודה:

ואחר שתשלים עוד, שוב ועשה ההזכרה במקום שנמצא אות שין בצורת חיריק כזה א ונענע לראשך למטה כצורת המשתחווה לפני השם שאתה מדבר אתו, (ו)אשר הוא עומד לפניך. (תנועה זו היא) הפך מתנועת חולם. ודע כי בד' תנועות אלו משכת (המלכת) את השם (על ארבעה כיווני השמים). ועוד שוב (המשך) בהזכרת נ'. והמליכהו (את השם בכיוון) מהתחלת עצמך (ממך והלאה) ביושר (ישר קדימה), עד סיום משיכת צאורך ביושר ככל אשר תוכל. ואל תעלה ראשך ואל תורידהו, כי אם הכל בדרך ישרה (קדימה) כצורת שורוק כזו א שהוא שלוש נקודות ישרות הנחשבות לנקודה אחת בתוך האות כשיש עמה וא"ו כזו או והכל כוונה אחת:

הנה באלו חמש צורות של הניקוד המלכת את השם בשש קצוות העולם (שהם) מעלה ומטה כצורת או אי, פנים (קדימה) ואחור כצורת או ארוך, ימין ושמאל כצורת אה אי. וסימן הניקוד כולו בי"ד יהו"ה. וסימנך "נפלה נא ביד יהו"ה, כי רבים רחמיו, וביד אדם אל אפלה". וסודם אלוה יחידי, בם יזכה לבי. והסוד (הוא) די, די, די:

ואם חס ושלום עדיין לא הגיע לך, ב(זמן) הזכרת שני הפסוקים (האלה), לא שפע ולא דיבור ולא השגת מראה אדם והדומה לו ממראה הנבואות, שוב (המשך) עוד והחל מן הפסוק השלישי. ועשה בו כאשר עשית לראשונים, לא תוסיף עליו ולא תגרע ממנו.

וזהו התחלתו והו דני החש עמם ננא נית. וכאשר תשלים (את) כל השם, ותקבל ממנו מה שיחפוץ השם לתת לך, הודה השם. ואם וחלילה לא היה עולה בידך דבר אשר בקשת מהשם, דע שאתה צריך לשוב בתשובה שלימה ולבכות על חיסרון מעלתך ועל אשר זכרת את השם (לשוא) שלא לשמו, והוא עוון פלילי. ואינך ראוי לברכה כי השם הבטיחנו בתורה לברכינו בשמו באומרו, "בכל מקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך" (שמות כ, כא). והנה (השם אומר) "אשר אזכיר את שמי" באשר (אתה) תזכיר את שמי, והסוד (של באשר תזכיר את שמי, הוא) בראש (אותיות "באשר") תזכיר את שמי, כאשר הודעתיך בעניין תנועות הראש בעת ההזכרה הקדושה. והכהן מברך את העם בשם ומתברך מהשם. וכל כהן שאינו מברך אינו מתברך:

ועם כל זאת "מוסר ה' בני אל תמאס, ואל תקוץ בתוכחתו" (משלי ג, יא). אבל שוב עוד אחר זמן מה כשתשוב בתשובה שלמה ועשה כבראשונה והזכיר שמו הנורא על הדרך ההיא בעצמה, עד שתקבל מהשם דבר. (תוכל גם ל)הזכיר אחד מהשמות האחרים (שהם) העשרה (שמות המוזכרים בתורה), שהם במספר "אבוא אליך וברכתיך" (שמות כ'). אולי יענוך מן השמים. ואולי היה מה שקרה לך (כאשר לא נענית), ניסיון ובחינת אהבתך לשם, אם תכפור ואם תאמין. והישמר לך ושמור נפשך מאוד מלייחס לשם עול או חמס... "כי לא דבר רק הוא" (דברים לב, מז), "ואם ריק הוא, ממך הוא". והנה נשלמה קבלת ההזכרה כולה ובהרגילך בה באמת תצליח ותשכיל בעזרת ה' יתברך שמו לעד לנצח נצחים:

ועוד, אשוב להודיעך עוד דרך ההזכרה האחרונה הנזכרת בשיתוף כללי האברים עם האותיות השם לפי חמשת הדרכים העיגולים אשר בשם המובנים שהם שם הא"ל וה"ז יו"ו ושם הו"ד מה"ל לי"ו ושם סל"ה וו"ז כה"ו ושם סמרא"ל יהו"ה ושם מה"מ יל"ה ומ"ה יר"ח אלה השמות הנכתבים בדרכים האלה עיגולים וכל אחד כולל כ"ד בתי"ם שסודם כת"ם דמ"י ובהם אני משביי"ע דמ"י בשעת ההזכרה והם עדים בשמי שמים עדי וסודם עבד משכיל מלחש בקול ומקבל בלחש הדבר בדעת בכפו עתו משקול משקלו ישקלו מנפשו והנפש וגם מנשם בדם ומוסר השם בלחש ומשם מניע תנועת אבריו בכ"ד בתים ומזכיר אות ורואה בספר ונושם ועוד חוזר מהספר וסותם עיניו ומכוון דעתו והכוונה הראשונה היא שיצייר שיש ארבע מחנות שכינה או משכן סביביו וד' דגלי חמדה בצורות עגולות סובבים המחנה החמישית והיא נפשות ולה דגלו בדגל מחנה הלוים האלוהים והם כולם דגלי חמדה בשמו והסובבים הם ארבעה הסוד דגלי החמדה. ואלה הם דגלי החמדה וזהו הציור:

הנה אלה השמות הקדושים ארבעה אשר לב וגלגל בתוכם מסבב מבית ומבחוץ כלומר מצוייר בהרגשה ובדמיון כי הדמיון שבלב הוא פנימי והוא מבית שהוא מבפנים וההרגשה שבלב היא חיצונית מצד פעולותיו המורגשות והנה מבחוץ ועל כן הוא בדמיון דגל פנימי מסבב דגלי חמדה לעד והוא לשם לעד נאמן כי שלש עדים נאמנים יש לאלוה ית"ש בעולמו והם תלי וגלגל ולב והם כדמות שלשה מלאכים תלי בעולם כדמות מלך על כסאו גלגל בשנה כמלך במדינה. לב בנפש, כמלך במלחמה והלב בנצחו מלחמתו הוא מלך על כולם ואם ינצחוהו הוא עבד נמכר לכולם והוא מנצח בשכלו כי יש לו שכל מנצח שבעה כוכבי לכת שהם חנכ"ל שצ"מ והנה האותיות הם מלכי המלכים כולם ומגלגלים הכל ומתגלגלים עם הכל כנפשות עם הגופים ולהם מראה קשת עגול ועולים ויורדים בסיבוב מראשי העיגולים ועד סופם ובתוכם אות עשירית תמיד כי הם תשעה מלאכים. נודע שהם תשע אותיות של השם ומרובעים בסימן ח"י ח"י ח"י חברם עם שמות הארבעה הנקראים דגלי חמדה ותמצא ד"ם הדג"ל ח"י ובם, דג"ל הד"ם ח"י ח"י ח"י ח"י הוא יודוך כמוני היום ומהם תכיר סוד יום ה' הגדול והנה תדע שדרך האותיות להיותם נסתרות זו בתוך זו כדמות נס בתוך נס ובצורת חותם בתוך חותם וגם האותיות מגלים המספר הנקרא צפנת פענח אשר מהם תקבל החכמה ברי"ו. (ס"א בדי"ו). אשר בה מפורש הנעלם וגם בה נעלם המפורש:

וא"כ האותיות הם כח שורש כל חכמה ודעת בלי ספק והם בעצמם חומר הנבואה ונראים במראה הנבואה כאילו הם גופים עבים מדברים לאדם פה אל פה לפי רוב הציור השכלי הנחשב בלב המדבר בם ונראים כאלו מלאכים טהורים חיים מניעים אותם ומלמדים אותם לאדם המגלגלם בצורת אופנים אוירים פורחים בכנפיהם גלגלים והם רוח ברוח ולפעמים האדם רואה אותם כאלו הם חונים בהרים ונוסעים מהם בפריחה וההר ההוא אשר האדם רואה אותם שוכנים עליו או נוסעים ממנו התקדש אצל הנביא הרואה אותו ודין הוא עליו לקרא אותו קודש מפני אשר ירד עליו השם יהו"ה ב"ה באש ויקדשהו בסוד הגבל את ההר הזה וקדשהו וההר קדוש רוח הקודש ואמנם שם ההר קדוש גבוה הוא שם המפורש ודע זה וההר הוא רי"ו שסודו גבורה והוא הגבור עושה מלחמה באויבי השם שוכחי שמו והנה אחר שהאותיות מתגשמות בצורת מלאכי השרת היודעים מלאכת השיר והם הלוים שהם בצורת האלהי"ם הנה יולידו קול דיצה וצהלה ומלמדים בקולם ענייני העתידות ודרכים חדשים ומתחדשים בעת נבואת הנביא בתורת סוד נסתר ונעלם ומצווים הם לנביא לכתוב משלים וחידות ולפעול פעולות זרות ונוראות נראות לבני אדם הבהמיים שהם היפך (הטבע) האמת. כעניין אשר הלך עבדי ישעיהו

ערום ויחף וכיוצא בו עד שאמרו חסרי מוח שהנביא משוגע אפילו אם תאמר כי משל היה הנה אחר שלא הגיד לנו שלמשל נאמר יחשבו הפתאים שהעניין כפשוטו ויצעקו על החכם האומר שהוא משל וקראוהו מין ואפיקורס על שאינו מאמין השקריות אשר הם מאמינים אשר לא הייתה כוונת השם כדבריו ולא כוונת הנביא בכל מה שכתוב מהענייניים ההם כמשל לדבר מכל מה שחשבו הם וכל זה גרם להם היות החכמה חותם בתוך חותם ועמוק מאוד וידוע כי שתי דעות מתחלפות או סותרות זו את זו הן שונאות זו את זו על כל פנים פעמים בטבע ופעמים בבחירה ועל כן אל תתמה כשתשמע בעלי דעת האחד מגנים ומקללים בעלי דעת האחרת כי זה הכרחי לשתיהן והזמן עם אלה כי אלה יעמדו לקללה ואלה יעמדו לברכה ואמנם בהיות מציאות שתי דעות שוות בכל דבר וכוונתם לאמת זו את זו לא תמצא ביניהם הבדל וכאלו הם דבר אחד וזו היא זו בעצמה אחד מיוחד:

ע"כ אם דעתך דעתי ודעתי דעתך התקן עצמך בפרוזדור כדי שתכנס לטרקלין וסוד טרקלין הקודש הוא רוח הקודש וסוד פרו"ז דו"ר הבקר זה הראשון הנה ידוע בחילוף ב' ל-פ על האותיות בומ"פ גם הוא מלשון בקרת חכמה וממנו תבין השני. ואמנם טרקלין היא מלה יוונית ועניינה טובה משולשת וע"כ סוד קדושה משולשת שהיא ידועה בקרוב אחת משולשת והיא קדשה של שמות. אבל פרוזדור הוא בלשון יון פרידה דו וכן הוא בגימ' שוה למלך וגבור והוא מלאך גבורה וסודו מלאך וחבר חבור טבעי ונסתרו החכמה והירח ושמו היכל ההזכרה למזכיר והוא לזכרים ולא לנקבות ובשר ודם בגימ' נקבות ומלאכי המות והשם הנקרא מיוחד והוא כולו חיים ועל כן אין מגלין אותו אלא למי שליבו לב זכר זך מעלה וזך מטה וכוונתו כולה בהזכרתה לשם שמים לבד:

ועתה בני שמע בקולי איעצך ויהיה אלהים עמך הזהר מן האש הגדולה המסבבת השדים הנבראים מן זרע לבן אשר נקראו שמו שטן נולד מן זנב ערל והוא מגלה ערוה וראוי לשלם לו הגמול הרע שהוא בגוף רע והוא חי מדבר ומדמה גורם העלה להכריח הטבע בהזכרה ומדע. אבל אם תכוון לשם שמים אל תירא מבני אדם ואמור יהו"ה לי ולא אירע מה יעשה לי אדם והזכר שם השם עם האברים שלך וצייר העולם כולו בשלשה ציורים שהם ראש ובטן וגויה באדם וכצורת ראש ובטן וגויה והם גם בעולם ובכל גוף וגוף מן הגופים הפרטים בעולם יש שש קצוות ולא יתכן שימצא שום גוף בעולם בלי שש קצוות שהם שש פאות והם מעלה מטה פנים ואחור ימין ושמאל והנה ג' ריחוקים כוללים אותם והם אורך ורוחב ועומק ונקראים קו ושטח וגוף הגוף הוא הדבר אשר בו העומק, הרוחב הוא הדבר אשר בשטח הגוף והאורך הוא הדבר הנקרא קו וכאילו

זה הגוף ג"כ ראש ובטן וגויה כלומר ראש סוף תוך הראש הוא הצד הראשון שתשער בו הסוף הוא תכליתו של הראש והוא כדמות זנב לו והבטן ג"כ הוא כדמות זנב לראש הוא וכל חיילותיו אשר למטה והתוך הוא אמצע הגוף והוא כדמות גויה ששם מקום הלב. והציור אשר תצייר בשעת ההזכרה לשנות בציור ההוא טבע הגוף אחד מהגופים לשעתו לבדך או לפני אחרים חשוב בלבך שם הדבר ההוא ואם הוא משתי אותיות כגון י"ם ואתה חפץ להפכו ושם ההפכה יבשה חבר י"ם עם יבשה ויהיה ראש וסוף י"ה ואמנם התוך מיב"ש י"ם והנה י"ה מיבש ים כי הוא מיבש ים ליבשה באמת והזכיר בציור זה כל מה שתזכיר. וככה תאמר תחילה תוך הראש ה' וצייר תוך ראשך כאלו אתה מעיין ורואה אמצע מוחך ונקודתו האמצעית במחשבותיך ואתה רואה עליה אות ה' חקוק ששומר מציאות נקודות מוחך ועוד חשוב ותנשום אם תרצה ג' נשימות שהם נשימה אחת יוצאת מ-ג' מקומות בכל פעם והכל ט' נשימות ומיד ימות השטן שהן היו משטינות ההשגות בדם האדם והיה דם בהמה ואמנם סוד נשימה אחת שי"ן דל"ת יו"ד והוא חותם שני בהיות חותם המחשבה בשני בתים ושם ראיתי דמות השטן ואולי גם אתה תראה ואל תירא ואל תחת כי אתך אני להצילך נאום יהו"ה אשר המית השדים בחותם משיח ממית הדם הרע וגם ממית מידה רעה והוא מת מיד היקרה בכח שלש נשימות שהן נשימה אחת בשני בתים אשר שניהם שטנים ובהם שמו מיוחד:

ועוד חשוב ותזכיר תוך הסוף שהוא א' ותצייר בדעתך תוך בטנך כאלו נקודה אחת עליה ואות אלף שומר אותה וכשתזכיר אותו העניין הנמצא בתיבות ראש תוך סוף אל תאריך בהם אבל הזכירם כמי ששואל בנחת לאחד מה אות שומר נקודה פלוני שהיא י' במקום פלוני ועומד מוכן לשמוע מה יענה בהזכרת אות ואם תשמע הזכרת אות מפיו אל תזכירהו אתה כי הוא הזכירה בעבורך אבל התבשר שכבר ידבר לך כי באחת ידבר אליך ושמח לבך ושוב עוד להזכיר ראש תוך הסוף שהוא ל' ותצייר כאלו אתה מסתכל בבטנך ואל תנשום בין הזכרת מקום אבריך ובין הזכרת האות ההיא המושלת על האבר ההוא ואעפ"י שתעמוד מעט בינתיים להאזין יהיה הכל בנשימה אחת ולעולם תהיה השלמת הנשימות בהזכרת האות ולא בדבר אחר לבד בעת ענותו והוא יזכר האות על המקום אשר זכרת ועל כן בא הכתוב בכל מקום אשר אזכיר, לא אשר תזכיר והסוד אם אזכיר תזכיר ואם תזכיר אזכיר וחשוב בענותו כאלו אתה בעצמך ענית לעצמך וצייר הדבר שאתה משננהו פנים ואחור ותראהו אז כאלו הוא כבר הפוך:

ואחר שתשלים השם כולו ותרצה להפכו צייר עליו צורת יה"ו בשש פאותיו הפוך ושים חותם על חותם. חותם מעלה במקום חותם מטה דהיינו בתחתיות בצורת לבך ולא בעט

ולא בדיו שכבר זכרתי מה שנכתוב בעט בציור עגול. וסתום עיניו ושים חותם פניו במקום חותם אחריו וחותם ימין במקום חותם שמאל וכן בציור זה תהפוך צורת העולם בכוונת לבך וזה יהיה אחר שתשלים השם וקודם שתתחיל בו ותמשוך כוונתך בציור ההיפך לבד כלומר להפך הטבע ברוח י"ה אשר הוא בבוראך והוא בראו בך והוא עצם השם עצם ההויות הדיברי ואינך צריך לצייר בדבר הנהפך בציור אחר כי אם תחילה ציור ובינתיים כוונת ציור ובסוף ציור. ובעת הפעולה בעצמה ציור הפוך כמו שתראה לפנים שסודו צירופי יה"ו שם שהוא ציור פייהו (וזה) ויש מאין והם מחנה שדי התלוי על גלגל השם בכח ההשבעה ומתוך הציור יתחדש היפך צורה מהמזגה חדשה ושוב עוד להזכיר סוף הסוף שהוא ו' ואל תסיר מחשבותיך מהשם בעבור שום דבר שבעולם ואפילו אם דלג לפניך כלב או עכבר או דבר אחר שלא היה עמך בבית, שזה פעולת השט"ן הן שהוא שט במוח ומוליד דבר שאין לו מציאות כלל והוא ממונה על כך וגם הוא בא לנסותך כדי להטיב לך באחריתך אם תהיה שלם לשם ונאמן לשם שאעפ"י שהוא שט"ן הוא מלאך (ג"כ מלאך חיים) ואם לא נמצא הוא לא היה אפשר שתמצא אתה ואלו לא הוא מינוי ואתה אישי והוא קדמון ואתה חדש הוא היה נצחי קיימי ואתה נפסד ואעפי"כ הוא מלאך שליח השם ומדבר בעדו ומתפאר בשמו ואתה בא לקחת ממשלתו מידו וההויה היא איתו ואתה מבקש להסיר עטרת ממלכתו ותפארתו מעל ראשו ולהשימה בראשך ולאבדו מן העולם ואיך לא יתחדש תחבולות לפניך להבהילך עד שתנוס מפניו ותניח לו מערכתו אבל אל תירא מפניו כי אתך ה':

ועוד שוב ותזכור ראש התוך ה' הנה זה שתזכיר האברים כבר תכיר ממה שאמרתי כי הם כאלו ג' נקודות בראשך פנים שהוא ראש הראש ואמצע שהוא תוך הראש ואחור שהוא סוף הראש וכן חשוב כאלו ג' נקודות בגווייתך שהוא מקום לבך פנים שהוא ראש התוך ואמצע שהוא תוך התוך והיא נקודה אחת בלב באמצעיתו ואחור שהוא סוף התוך. וכן עוד חשוב כאלו ג' נקודות בבטנך פנים שהיא נקודות טבורך ראש הסוף ואמצע שהיא נקודת גלגלי מעיך תוך הסוף ואחור שהיא נקודת תכלית העצה שהיא מקום הכליות אשר חוט השדרה נשלם שם סוף הסוף:

הנה א"כ כל מה שהוא פנים נקרא משותף ראש עם הראש ועם התוך ועם הסוף, וכל מה שהוא אמצע נקרא משותף תוך עם הראש ועם התוך ועם הסוף. וכל מה שהוא אחור נקרא משותף סוף עם הראש ועם התוך ועם הסוף וזה כולו מבואר ואינו צריך פירוש אחר:

ועוד שוב והזכר תוך התוך ו' ואתה יודע כי הזכרת דרכי מקום הנקודות אצלך הם מצויירים כמו שכתבתי:
ואמנם עניין היות התחלת התיבות השניות המורות סתר וחוברות עם אות אחרת לפניהם כגון כל ההאי"ן הנזכרות תחילה עם הראש ועם התוך ועם הסוף אתה צריך ג"כ לדעת סודם אבל בשם הראשון הם קדמו לאברים ואולם בארבעה שמות אחרים האברים קדמו לאותיות ואמנם בשלשה שהם לשון הקודש נחתם אחריהם שם הקודש יה"ו והראשון בחותם ה' והאחרון בחותם א' הרי ה"א חברהו עם שם יה"ו ימצא הוא י"ה והסוד הוא א"ה ו' י"ה יה"ו א"ה והכלל הוי"א ה"י הי"א ה"ו ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשועים יום יום משחקת לפניו בכל עת:
כזה הציור:
הנה לך סתרי חמשת דרכי השם והטעם למה השתתפו עם אברי כל הגוף בכלל ועולים בכל שם רי"ו פעמים נזכרים רי"ו פעמים ה' עולים א"ף וסודם מסרת השעה כי כן א"ף שע"ה שפ"ע ה"א שע"ת שכ"ח אנכ"י וכן סוד ה' שנית הרי סוד שתיהן אנכ"י אנכ"י ושניהם בצל"ם אלהי"ם ברא את האדם ואמנם רי"ו פעמים י' עולים כשני ההי"ן והוא סוד בצלמו בצלם ובצלם ואמנם רי"ו פעמים ו' עולים אפריו אבל רי"ו פעמים א' הוא רי"ו בעצמו ובכלל צור ישראל. ועוד שוב וזכור סוף התוך י' ושתף נא תמיד במחשבתך עם נקודתה כמו שאמרתי לך פעמים רבות ואמנם אתה צריך לדעת גם כן מספר אותיות השם המשותפות תחילה וסוף. ותדע כי כל בית יש ט' פעמים ה' (ס"א ט' פעמים ד') בראשונים וסימנם אדם הנה לך אדם חתום בראש תמיד וסוד היו"ד כפול הרי לך אדם מלך והכל קהל והנה ט' פעמים ו', נד'. והכל מחנה אלהים בחיי עולם הבא הם באופנים גופנים שים עימהם אדם בעבור ה"ה הרי גופי"ם מאדי"ם וכללם דרכ"י. שים עוד ט' בעבור ה"א הרי הכל ביחד כוללים כל החלקים ומודיעים חק הכללים ועליהם נשלם מכלל החוקים וסימן והארץ הדום לרגלי וזהו סוד זכר ונקבה בראם ויקרא את שמם אדם.
ועוד שוב וזכור ראש הראש ו' ושמור הדרך כאשר שמעת והבן למה נזכרו האחרונים בלשון ארמית ותבין סוד אין מלאכי השרת מכירין לשון ארמית והנה אם תסתכל בצירוף מלאכי השרת תכיר שם האל ותדע כי הם כת ישראל ואינם מכירים בלשון ארמית כי כת ישראל מאירת השכל וסודם ספירה ארמית אמנם סוד לשון ארמית רל"א נשימות שסודם מחזיר מלכות ישראל למעלתה והסוד אין כת ישראל מכירין מלכות ישראל לבשר אמונתו בלשון ארמית כעניין תלת"א בב"י שהן דת אמת מידות פנים ואחור קמא מצוה מציעא סוד מצוה בתרא סיבת מצוה. ואלה ג' דרכי השם המצוה המצוה לדעתה

ולדעת סודה לדעת סיבתה אמנם סודה היא סבובה ואמנם סיבתה היא בינתה הידועה מן מכתבה וכל מצוה המצאה וכל המצאה טבע המזגה שהוא טבע האדים וכל מצוה יש לה כללים ופרטים טבעיים. ועוד שוב להזכיר סוף הראש ו' ויושלמו לך בהם תשעה מלכי מדע שימצא משם האלו"ה זיו"ו בגילגול עגול מובן ומתוקן לקבל כל הכח המשנה הטבעיים בעזרת שכל הפועל התנועה וכזה תעשה לכל הבתים. אני חפץ עוד להודיעך סוד הפאות הם מצויירים כך בספר יצירה עם חותמות חותמותיהן כולם, וזהו ציורו חמש חותם רום ופנה למעלה וחתמו נצח יוה שש חותם תחת ופנה למטה וחתמו הוד היו שבע חותם מזרח ופנה לפניו וחתמו דעת ויה שמנה חותם מערב ופנה לאחריו וחתמו יסוד והי תשע חותם דרום ופנה לימין וחתמו חסד יהו עשר חותם צפון ופנה לשמאל וחתמו גבורה הוי וכל אלה פינות המחשבה חתם ופנה חותם הכללים ובם חותם המולידים וזהו מפתח היום ג"כ מיהו ואמנם סודו טלה (שם הד"ם) מתהפך ממידות ההיפוך וזו צורתה הישרה החותמות הנכתב לעיל מעלה מטה פנים אחור ימין לשמאל. הנה יש צירופים רבים וגימטריאות רבות לחיבורים הנפלאים האלה מורים חכמת אלהות אבל כוונתנו הנה הפוכים וזו צורתה ההיפך חותם מעלה במקום חותם תחתית וחותם הפנים במקום חותם אחור וחותם ימין במקום חותם שמאל:

כזה הציור ההפוכה:

אלה הם דרכי שתי הצורות הישרה וההפוכה אשר בם כל גוף העולם נחתם וסימן מספר אלה עבדים ואלה עבדים ושניהם רבים ונשארו עוד מן השם הנכבד לפי זה הציור המתהפך ו"ו ההי"ן להשלמתו שסודם הוא יום מיוחד ה"א וי"ן חיי"ם זה כולו הוא ליהו"ה ודעם צייר עתה ו' פעמים ה"' לפני השמות הששה להשלים שם המיוחד כולו שלם בארבע אותיות ותמצא כי כן כל השם יושלם בו באמת וזוהי צורתה הישרה כזה:

צורה הישרה:

חותם מעלה יו"ה ה' חותם מטה הי"ו ה':

חותם פנים וי"ה ה' חותם אחור וה"י ה':

חותם ימין יה"ו ה' חותם שמאל הו"י ה':

סודם נכה"ל לכהן זה אל ה' שמות כנגד חמש אצבעות השמאל וסודם על"ה מהל"ל ליהודים לכהן והנשאר בסופם ל"ה יה"י הוד"י יוד"ה הדי"ו והי"ד והחותם ידוע שהוא מיוחד כ"ה ליהודים הכהנים כל היהודים יודעים ומולידים ועדים ממים כללים:

והשמות סיני הוא סלם בעל כח בעל החכמה כי הכל בחכמה כאשר החכמה בכל ואמיתות יצירת האדם המוח והלב כאשר הלב והמוח חובר אליהם השם נמצא סודם

החמה והלבנה שבם חתם החכמה והבינה ובהם אקנה עולמו וסוד השמות ה"א חמשה ביחד ואחד לבדו וסימנם נכה"ל כ"ה כ"ו והסוד מימינ"ו א"ש ד"ת למ"ו מימינ"ו ד"ת שמאל"ו משמא"ל ד"ת ימינ"ו והסוד מד"ת ימי"ן ושמא"ל מד"ת ימינ"ו שמאל"ו מד"ת שמלא"ו ימינ"ו אי"ן ל"ו דמו"ת שמי"ם שאי"ן ל"ו דמו"ת מי"ם דמו"ת ימינ"ו שמאלו דמות שמאלו ימינו ומולדת"ם י"ש מאי"ן מולי"ד מאי"ן שמו"ת מלמ"ד אמונת י"ש מלמדי אמונת לאדם מיני שמות מימ"י אד"ם לשונו"ת מודים לשון אמיתי מלמדי אמונת איש דמו למינות שמאמינים לו דתו ושמאמינים לדתו מולדת שמים מאי"ן מולדו"ת אי"ן שמי"ם שמ"י מאי"ן לו דמות דמות"י מאי"ן ל"ו ש"ם ואין ל"ו ש"ם מדמו"ת ואי"ן ל"י דמו"ת מש"ם שי"ן מ"ם יו"ד מלאת שמי דמיון לאמת כי סוף דבר מכל מה שצרפתי בזה הגילגול יתאמת לך שורש ידיעת השם ותבין כל הכוונה בה ובהזכרתה ותדע כי סוד בשם הגלמי הוא מילה בשמי כי יש בשם הגלמי נפ"ש מ"ן ש"ם מנש"ם מהשכינ"ה והוא שם ידוע שהוא שם כללי גוף מצורה צורה מגוף:

וזו היא הצורה ההפוכה חותם מעלה יו"ה ה':

חותם מטה יה"ו ה':

חותם פנים הי"ו ה':

חותם אחור הו"י ה':

חותם ימין וה"י ה':

חותם שמאל וי"ה ה':

הנה אלה הצירופים שהן בשמות שלימים מצויירים פה סידורם צריך עיון גדול אבל צירופם י"ב ומספרים שי"ב ואותיותיהם מ"ח (ס"א מ"ה). וסודם דויד משיח בן ישי והסוד מצורף דויד בן ישי משיח וכן משיח בן דויד נער והשמות הכפולים שב"ע שב"ע במד"ת הרחמי"ם:

הנה כבר נשלמו העניינים הראשונים של השם הזה המיוחד ולא נשאר לכתוב ממנו כי אם צורה זו והם קד"ם הויו"ת:

עיין בציור בגוף הספר:

אלה הם י"ב עיגולים של שם עליון הכולל י"ב שמות בכל עיגול ועיגול והנה סוד מספר כל עיגול מצירוף שלם לפי אותיותיו מ"ח וסודו כוכ"ב והוא יוב"ל ושמו חי"ל וישראל עושה חיל ימין ה' רוממה ימין ה' עושה חיל וסוד י"ב הוא הוא זה הרי שניהם מחזה וסימנך מחז"ה שד"י יחז"ה וסודו גלוי עינים שמספרם מחז"ה עיגולים והוא חוזה מ"ע גלי"ם והם י"ב שמות בכל עיגול מנהיגים י"ב מזלות בכל גילגול. הנה בדעתך סוד

הגילגול זה השם תדע סוד ראשי חדשים סוד ראשי השנים כי בראשי השנים בא"א הו"ה אמנם בראשי חדשים נתן זמן כפרה לתולדות ישראל בהיותם מקריבין קרבן שעירי חטאת ואולם בראשית בראש"י שני"ם בר"א י"ש פרטי מאי"ן בר"א הבורא שמי"ן מאי"ן אחר שברא העולם האדם כי על כן נקרא האדם אדם הראשון ואל תפלא אם תמצאהו אחרון דבתרא הוא כי עצמו פנים ואחור כאמרו "אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה" (תהלים קלט') אל תקרא כפכה אלה הפכ"ך והסוד כהנים והוא סוד מספר העיגולים כולם שעולים חדש והם י"ב חודש ומספרים ברכת כהנים וכל אחד סודו י"ב חודש מ"ח וכולם שבע והרמז שבע על חטאתיכם וכלל מספר שמות הי"ב עיגולים כולם עולים ארי"ם ותמי"ם והם אורים ותומים דמו"ת מאורי"ם מאירי"ם האמ"ת. חבר כל מנין ותיבות התיקון יחד ותמצאם מוחלי"ן לוחמי"ן ותיבותיהם מיוחדת הן כ"ו כל אחת ואחת מתגלגלת פנים ואחור בחיות הקודש ברצוא ושוב וכך הם בתורה ומספר כל האותיות הם תקע"ו סודו מלקו"ת ואם יקובל המזכירים והוא חייב הן מוחלי"ן מלקו"ת ומכפרי"ם אש"ם בסוד מספרם כולם כי להם ג' דרכים והם כולם מספרים מספר אותיותיהם שהם י"ב י"ב בסוד שם בן י"ב שהם כוללות (מספר) סוד זמן כפרה והי"ה והו"ה ויהי"ה והם י"ב כ"ד לוי"ו מ"ח ז"ה שמ"י לעל"ם וזה זכרי לד"ר ד"ר. הנה גלה לך סוד הזמן בסוד על"ם ד"ר ד"ר שסודם ד"ם ע"ל ד"ת ד"ת על ד"ם ועד למ"ד דע"ת את העם באמרו דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת ה"ה שמך לעלם ה' זכרך לדור ודור ה"ה הוא חתום על האדם הזכה בו והכירו וחיה לא זכה בו ולא הכירו ימות:

חו"ל ע"ל הקוד"ש קוד"ש ע"ל חו"ל י"ש ש"ם קוד"ש וי"ש שם חו"ל ש"ם קוד"ש וש"ם חו"ל חשמ"ל שמ"ו קדו"ש ש"ם קדו"ש חו"ל שמ"ו ש"ם חו"ל קדו"ש שמ"ו לוקח ש"ם משמש"ו שד"י שמ"ו חל"ק שמ"ו שד"י של"ו של"ו שד"י של"י שד"ו די"ו של"ש חל"ק שמ"ו ק"ו ש"ל מ"ח שקו"ל מא"ז שקו"ל מ"ח שקו"ל מא"ז מאזני"ם של"ו מחנ"ים של"ו נוח"ל שמי"ם חשמ"ל מינ"ו דע כי אלה הגלגלים כולם אתה צריך לעיין בהם היטב ולדקדק בהם מאוד בפרטם ובכללם אם אתה חושק לדעת את השם כאמרו כ"י ב"י חש"ק ואפלטיה"ו אשגביה"ו כ"י יד"ע שמ"י. ואם אינך מדקדק שתדעם כולם או רובם או קצתם עד שתבין מה היתה הכוונה בהם הזהר מהזכיר את השם היקר הזה שהוא שם העצם המגלה כל החכמה ודעת וסוד התקופות וגלגלי הגלגלים ועיגולי הנבראים ומחנותיהם וכוחותיהם ומבטל כח השדי"ם וכל הכשפים כי לשונ"ך כשו"ף גם כ"ח נפש"ך נ"ח כשפ"ך. וע"כ אתה מבטל הכשפים ממנה ומן העולם בכח הזכרת השם כי

למה נקרא שמם כשפים שמכחישין פמליא של מעלה שהם אלפ"י אלפי"ם וסודם שלש מתנועע בשתי דרכים והבן זה דרכו השני גם כן תבין שניהם:

עיין בציור בגוף נספר:

אלה הם י"ב עיגולים כמו הראשונים הם ג"כ עיגולים של שם העצם כי שני שמות הקדושים האלה הם לבדם שמות העצם השלמים. אמנם שם י"ה הנמצאים בכתובים הרבה ובנביאים מעט ובתורה מעט מהמעט הנה הוא חלק משם השם השלם העצמי והוא חצי (השם) מזה והוא בראשית וחצי מזה והוא בסופו אעפ"י שחציו ככולה הנה חצי השם שהוא מגיד סוד מל"ך המשי"ח וסודו יו"ם השביע"י והוא מושל על גוף השט"ן אשר שמו תמי"ד מבכות את התמיד והוא עבודה זרה אחת שהיו עובדות הנשים בימים הקדמונים ומסוד תקופות טבת שיבינוהו המקובלים יובן עניין חצי השם האחד ומסוד תקופת תמיד יובן חצי השם האחר וזה השם השלם האחד יורו על שלימות תקופת ניסן וחצי השם השלם יורה על תקופת תשרי וזה סודו טלה וזה סודו מאזנים וזה טבת וזה תמיד ושנים מלאים בחלקיהן והשנים חצאין בחלקהן ר"ל שעותם וחצאיהן. כי השמות מגידין סוד העולם וסוד שיעור קומה והיכלת ויצירה וסוד שמיטין וסוד יובלות ושנים ועיבורן וחדשים ושבתות וימים ולילות ושעות ועיתים ורגעים וחלקים וזמנים וכן שם העצם הזה לא נזכר בתורה כי אם בג' מקומות והם על עניין הגאולה לבד והם אהיה אשר אהיה וגם אהיה שלחני אליכם ולא יותר אבל לא זכרו שום נביא וגם אינו בכתובים כי השם חידשו למשה וכן אנחנו מקובלים מפי השם ומפי משה כי השם יחדש לו השם שם חדש שבו יגאל את ישראל שנאמר וקרא לך שם חדש אשר מפי השם יקבנו והוא שם אדנ"י בתוארו ושם עצמו אהי"ה יהו"ה אהו"ה יה"ו י"ה אה"י א"ה אה"ו א"ו אי"ו א"י. ואמנם הנזכר מהם לשם יהי"ה איה"ו זה האחרון יהי"ה נזכור בכל מקום שיכתוב אדני והמשכילים יבינו לבדם ולא יבינו כל הרשעים כי המשכילים יזהירו כזוהר הרקיע ויבינו היטב:

ואמנם אם תהיה מכת המשכילים עיין באמיתות השכליות תחילה שהם הקדמות חכמת השכליות ואז יתבארו לך הדברים כולם אשר זכרתי. אבל זה אני צריך להודיעך כי השמות הנקראים עצמיות הם לבדם שרשי שמים וארץ ובהם מתנהג כל העולם העליון והעולם השפל וזה תבינהו מסוף פסוק בראשית ברא והוא סוד את השמים והעניין בהם את השמים הם ושמ"ו את שמ"י הם א"ת שמ"י ושמ"ו א"ת שמ"י שסודו השמו"ת והעיקר נשמו"ת ה"ם השמו"ת והם שמו"ת האד"ם ש"ם האו"ת ד"ם ש"ם הד"ם או"ת הי"א ת"י ש"ל ד"ם האו"ת ש"ל יד"י מת"י ש"ל די"ו ל"ו שמו"ת ד"י ל"ו שמו"ת. והבינם כי שם

י"ה אתם אך ואת הארץ רצו"א את"ה אוצ"ר את"ה והסוד אצורו"ת נשמו"ת אוצרו"ת בצורת"ה צורת"ה בשמו"ת האד"ם בשמו"ת אוצרו"ת ועיקר או"ר א"ת צ"ה שהוא סימן מנין כ"ב אותיות שמהם תצ"א אורה (ס"א תצא תורה). עם השם האמיתי ובחילוף ה' עם א"י י' אמיתית שם יהו"ה ארא"ץ והיא הארץ:

יה"ו יו"ה הו"יה"וי הי"ו הי"ו וי"הוי"ה וה"י וה"י יה"ו הו"י הי"ו הי"ו וי"הוי"ה וה"י וה"י יה"ויה"ו יו"ה יו"ה הו"י וי"ה וה"י וה"י יה"ויה"ו יו"ה יו"ה הו"יהו"י הי"ו הי"ו וי"ה:

דע כי אלה השמות הקדושים והטהורים שהם אדני המציאות כולו הם כולם מורים על הנהגת השם ית"ש ב"ה בעולמו כולו בהם. וכבר ידוע שאין שם העצם כי אם ארבע אותיות שהם יוה"א ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ומחלקיהם עליונים ותחתונים מתנהגים והתורה רמזה אותם על מעשה השם כולו שנאמר בחותם כל יום ויום משׁשׁת ימי בראשית ויהי ערב ויהי בוקר וי"ה יערב וי"ה יבקר זה יערב וזה יבקר זה יבער וזה יברק זה יעבר וזה יקבר זה בעיר וזה ביקר זה עברי וזה קברי וכן תבין הכל בסוד יעקב ובסוד רקיע:

גם תבין הסוד ממאמר אלהים יהיה אור ויהי אור הו"א רי"י והי"א רי"ו ריר"י יוה"א ויוה"א וסוד ריר"י מעשה והבינם חלקם ארי"ם ארי"ב אהו"י ארי"ב אהו"י רו"ח הי"ו רו"ח הי"ו חזר"ו זה"ב חזר"ו זה"ב ז"ו החר"ב חר"ב הז"ו אחו"ר זו"ז אזו"ר חז"ו אחו"ר זז"ו חרו"ז אז"ו בחו"ר חו"ה ב"א הזכ"ר י"ז הבחו"ר אהב"ה רכ"ב א"ז כר"ת בא"ז כר"ה זוה"ר זי"ו זה"ר זי"ו האו"ר וי"ו רוא"ה רז"ו יוה"א רז"ו יוה"א:

אלה הצירופים הם מודיעים נפלאות למי שמבין בהם וידעתי שהם כמו שגעונות לאשר חכמים בעיניהם אבל הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם כנבונים כי אני יודע בבירור כי הרוב בבני העברים היום המתלמדים ומלמדים תורה כולה גופניות ואין אצלם נפש רוחניות כי הם יתלוצצו מאשר יראו בספר הזה מדברים רוחניות כולם ואם הם עברים הם עורים ואין להם לב אמת אבל רובם עשו להם אלהי כסף ואלהי זהב ועברו על דעת המקום ועל דעת תורתו הקדושה והזהב אצלם כולם רוחניות ושכחו מאמר כי עשו לו הכנפים. ואמנם סוד התורה כולה בכללות ובפרטות בראשיתה ובאחריתה קבלנו עליה קבלה אלוהית שנתלית על ההויות ועל כן נאמר יה"י או"ר ויה"י או"ר וכן החותמות ונאמר יה"י רקי"ע ויה"י מבדי"ל והי"ה כ"ן בשני ונאמר ויה"י כ"ן ויה"י כ"ן בשלישי נאמר ויה"י מאורו"ת והי"ו לאותות והי"ו למאורת ויהי כן ברביעי ואין בחמישי מפורסמות כי אם החותם ונאמר בששי ויה"י כ"ן ויה"י כ"ן ואין בשביעי חותם לסוד גדול כי עדין לא נשלם. ע"כ נאמר אשר ברא אלהים לעשות ואעפ"י שהשמים והארץ כבר נשלמו מצד

אחד חותמם לא נחתם שהוא חותם ערב ובוקר מפני סוד השמיטה של הארץ, אבל נחתם יום השביעי בכלוי מעשה ושביתה וברכה וקדושה ונזכרה שלש פעמים אלהי"ם שלש פעמים יום השביעי ושלש פעמים מלאכתו, וסוד מלאכתו אמת כלו אות מלך כי הוא אות בצבאו שלו אבל ת"ו מלא"ך וגימ' כ"ל מעשי"ו הי"ו וסוד מעשי"ו היכל"ו והבינם: ואמנם כלי"ו יו"ם שע"ה והסוד גלג"ל יו"ם שע"ה שבע"ה די"ן יו"ם, והש"ם לימינו והימי"ן לשמ"ו השלום לימינ"ו והעיקר הימי"ן והשמא"ל תאומים יום אמת. וזהו כולו אמת וזוהי מלאכתו מלאכתו מלאכתו לבושו מלאכתו. ואמנם חתימת כי טוב סודה כ"ח י"ט והפתאים לא יבינו כ"י ט"ח עיניהם מראות מהשכיל לבותם ולא ראו כי טוב אמנם אלהים יראו כי טוב והעיקר יוה"א מאיר לטובה יה"א מאי"ר כ"ל טוב"ו יו"ד ה"א מאי"ר טו"ב כל"ו. אחר שהודעתיך סודות כל השמות העצמי בראשי פרקים שאי אפשר לזאת החכמה בדרך אחרת ואפילו פנים בפנים כל שכן בכתוב, אבל בטוח אני בשכלך בעזר השם אם אתה חכם ומבין מדעתך שתבין מה שראוי להבינו ותניח מה שאי אפשר לעיין בו ועל כן אודיעך עוד קצת ראשי פרקים משם בן מ"ב אותיות ומן השם היוצא משני פסוקים של אנכ"י ושל שמע ואתחיל לזכר בפסוקים תחילה כדי שאסיים בשם בן מ"ב אותיות הקודש ואומר כי מלת פסוק זה עם מלת פסוק זה מצורפות כך:

אנכי יהוה שמע ישראל:

וכדי שיהיה לך קצת פתח להבין סודם ארמוז לך מהם מה שתוכל לדעתו והשם יכפר עון ישראל עמו בכח שמו וזה אשר תשמעו סוד אותיותיו אלו הם בסוד י"ו שזכרתי מן החצי השם ואחר כך תצטרף לחבר שאר אותיותיו עוד:

אנכי השמא לו העשירי:

ועוד פקח עיניך והבן וראה מלא השכינה הוא עשירי וכן תחבר עוד הנשאר ותמצא סודם מבואר כך א"ש אוכל"ה הוא י"ה לי"ה:

אלהי כאש יהוה אלה:

הכלל הו"א האי"ש הי"א הכללי א"ש אוכל"ה הו"א הו"א הי"א ועוד חבר י"ה לי"ה הנשאר ותבין עיין והבן הפליאה הזאת אין צורת"ו הוי"ה וצורתינ"ו היא (ס"א והבין הפליא הזאת אי"ן צורת"ו הוי"ה וצו"ר תיב"ו הי"א):

ר ה ו צ א ת י נ ו י ה ו:

הי"א י"ה ותשוב עוד והשב לאחור לחיסרון עד שתשלימנו כולו. לחיסרון כן צריך להיות:

י כ מ א ר צ מ ה א ח ד ה י א:

אר"ץ א"ד י"ם הי"א חכמ"ה ועוד לו דרכים והבינם בצירוף:

צ ר י מ מ ב י ל מ י ד ב ע ת:
והבן מפלאות סודם ועליהם בנה גם אתה עליות מיוחדים ומרווחים ודע בלתי יצרם בם מדע בלתי יצרים בם. בם מצייר בלי דעתי בלי יצר דעתם במים. מאלה תתעורר לנשאר כי די לך ברמזים הללו ושים דעתך להבין ג"כ סוד שם בן ארבעים ושתים אותיות בדרכים המשותפים ומצורפים האלה:
צ"א שט"ן בק"ע תרי"ג (ס"א גרי"ג) קצ"ץ טב"ת גו"ת (ס"א גז) תשר"י כשפ"ן גזל"ן ח"ק יעק"ב ג"ט י"ד:
דע כי השם הנכבד והנורא הנה לא יתעורר שם לב האיש המזכירו אלא בעת שהוא מכירו ומבין סודו ונסתרו אבל אם הוא ערל וטמא והוא אטום ועיניו רואות האותיות אין תועלת לו בכך ואפילו אם יתנו לו אלף רבבות אלף קבלות כי העיקר הוא שיהיה חכם ומבין מדעתו ויכיר במעט רמז עמוק הדבר הנגלה עד שלא יצטרך אל מלמד ממין אדם אם לספר התורה ולספרי הנביאים והחכמים ואל השפע האלוהי המוטבע בו מהשם ויכיר כחות המציאות וידע מהם מה שאפשר לדעת בכח אלוהי ואנושי ואז ילמדיהו המלמד אדם כמו שאמרתי לך למעלה. כי ה' ייתן חכמה מפיו דעת ותבונה ודע כי זה השם מצורף גם עם בראשית שגם הוא מגלה סתרי בראשית ומחזיר הירח בכל מולד שמתגלגל בסימן אי"ב תשצ"ג תבין סוד שם אב"ג יתץ"ק כי מאי"ב תשג"ץ יוצא והוא שם תג"צ בא"י וכן מן שם שקוצי"ת תבין סוד בי"ו תקצ"ה כי השי"ן אשר נתוספה על מחזור כל חדש חסרה מן מחזור י"ט שנה שסודו זי"ו החמ"ר שט"ן אבל מחזור חדש אי"ב תשצ"ג כי בעבורו חוזר שם אב"ג יתצ אבג"ץ י"ת חדש שסודו בראש בראשית, ב"י א"ת ש"ר א"ת ג"ץ אבל סודו ג"ץ הוא התגי"ן שעטנ"ז ג"ץ שסודם בחמשה אותיות. והנשארת בד"ה חק"י בסוד שם זה והוא שט"ן ע"ז ג"ץ ה"ב ח"ק י"ד והנשאר ספ"ר מלאכת"ו והסוד מספ"ר כ"ל או"ת כ"ל ספ"ר מאו"ת כ"ל או"ת מספ"ר פר"ס מכ"ל או"ת פר"ס מלכות"א והוא סוד פ"ס יד"א ד"י כתב"א פ"ס יד"א כת"ב יד"א הח"ק בי"ד ה"ב הי"ד בח"ק ה"ב י"ד ח"ק ה"ב ק"ח י"ד ה"ב י"ד ק"ח גט"ז ש"ן ע"ץ ע"ץ או ש"ן צל"ם אנו"ש שונ"ה קי"ן כ"י שבעתי"ם וק"ם קי"ן הרי י"ד ולמ"ך שבעים ושבעה הרי ע"ז והרי והסוד אי"ש ויל"ד ויש סכנה לגלות צירופם מבואר אבל ברמז י"ש ל' א"ל יד"ו של המגלה אותם והרמז אי"ש וד"י ל"ו והוא גימ' אישים והוא מלאך רע. ואי"ש ד"ם והבן כל זה כי אין בכל מה שתמצא בספר הזה הקדוש דבר שהוא צריך להסתירו, כזה ראה וקדש:
כל משכיל אשר רוח אלהים בקרבו יודע ומכיר כי הדיבור הקרוב אל הדבר אשר הוא ממינו אם אין לו הפכים שיהפכו טבעו הוא הוא הדבר האהוב לו יותר מזולתו לפיכך

הוא מבואר שהגוף אוהב הגוף ואם אוהב גוף אחד ושונא גוף אחר הוא מפני סיבת הפיכות שבין גוף לגוף וכל זה לפי הטבע שהנה היסודות, האוויר אוהב האוויר שהוא ממינו האש אוהב את האש והמים למים והעפר לעפר ואשר יש קצת קירבה בינהם יש קצת אהבה ביניהם והנה הראשונים בכלל ובפרט רודפים זה את זה בחלקיהן כי מפני שיש תכלית קירוב ביניהם יש תכלית אהבה ביניהם ומקום זה הוא מקום זה וזה תדעיהו מהאש היסודי הממשיך אליו האש הטבעי אשר אתנו עד מקומו העליון על היות האש היסודי גבוה מאוד ורחוק רחוק מהאש שלנו והדרך הרחוקה שבה קצרה במהירות התנועה היא טבע האש הזה למהר פעולותיו ולמהר תנועותיו כדי שימהר לשוב למקומו האמיתי אשר משם תולדתו וזה דומה למחשבה שחושב שנפרד מארצו וממולדתו ובני ביתו רחוקים ממנו מאד והוא כוסף מאוד למהר לשוב אל ביתו שאין ספק שהוא ממהר פעולותיו ותנועותיו בתכלית מה שאפשר לו מן המהירות לפי עניין כדי שימהר לשוב למקומו אשר כוונתו לשוב אליו וזה יקרה כולו לבעל דעת הזה החי המדבר וכן יקרה לאש בדמיון זה שהוא מתנועע בטבע ולא בעצם והוא בלתי חי ובלתי צומח אבל הוא דומם מת וכן יקרה לשאר יסודות וזה כולו מורגש אין צריך להביא ראיה: אמנם הדברים אשר יש ביניהם קרבה קצת וקצת ריחוק כבר יש קצת היפוך ביניהם והם אוהבים זה לזה מצד הקירבה ושונאים זה את זה מצד הריחוק כמו האוויר והאש האוויר והמים המים והעפר כי האוויר פעם חוזר לאש ומדליקין ופעם מנפח בו ומכבהו וכן בשאר וסיבותיהם רבות. אבל הדברים אשר יש תכלית שנאה ביניהם הוא מפני רוב ריחוקם זה מזה רוב התהפכותם זה מזה כמו האש והמים שהם בתכלית השנאה וכן השאר וסביבותיהם ג"כ רבות כבר התבאר בספרי החכמה כל זה תכלית ביאור ואולם כוונתי להזכיר במקום הזה מפני מה שתשמע והוא להודיעך שאם תראה שלש אומות שונאות זו לזו תהיה הסיבה הראשונה מפני מרחקי חוקותיהם ודתותיהם המתהפכים והמשתנים תכלית השינויים בעקרי האמונות וגם יהיה זה לפי התקרבם זה לזה במקום ובמשא ומתן עד שאם תשאל חלקי כל אומה יאמרו לך בקצתם מבואר שהם שונאים את אומה זו מפני כך ושונאים אומה זו מפני כך ולפי הסיבה התוריית של כל אחת ואחת תהיה השנאה חזקה או חלושה וכן בטבע כל דבר כי הגרים אוהבים זה את זה בטבע ראשון כללי ואם תתחדש סיבה מפסדת בניהם תשוב האהבה לשנאה לא טבעית כי אם רצונית לכן הזונות אוהבות זו לזו בטבע כללי וכן תלמידי חכמים אוהבים זה לזה ובהתחדש סיבה חלקית יתהפך החלק הטבעי וישנאו זה לזה בבחירה ורצון ולא בטבע ואל יטעך המאמר האומר כל אומן שונא בני אומנתו כי זה על פי הסיבה המתחדש

בהפכי הבחירה כמו שאמרתי והכלל כולו קיים תמיד ולא ישתנה. ע"כ תדע שאם אתה הולך בדרכי השם ואתה עובד את השם מאהבה ורצונך (היה) שכל אדם יהיה עובד את השם ויודעו ומכירו כמוך קל וחומר בני אומנותיך וכל שכן הקרובים אליך שאתה חס עליהם כמו שאתה חס על עצמך וטבעך האמיתי גורם זו הבחירה העליונה ואתה רואה אותם שוקעים בהבלי הזמן אין ספק שזה הדבר התחדש מאתם ולא ממך להיותם שנואים אצלך כמו שהם שנואים אצל השם ואז אתה חייב בחיוב התורה השכלית לשנוא אותם כאשר השם שונא אותם ואעפ"י שהם בריותיו ועל זה נאמר "הלא משנאיך ה' אשנא ובתקוממיך אתקוטט תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי" (תהלים קלט').
וכאשר אמרתי בשנאה אומר באהבה שהיא הפוכה והלא כי כאשר תראה אוהבי השם אין ספק שיש לך שתי סיבות. ראשוניות גדולות ואהבתם אחת שתאהבם מפני היותם קרובי השם כמוך ודעתם כדעתך ושנית מפני כבוד השם הנאהב יתעלה שמו לעד לנצח נצחים:
וכאשר קרה זה במציאות ממנו בטבע וממנו בבחירה קרה כדומה לזה לשם עם האדם ולאדם עם השם כי האדם מצד יצרו הוא בתכלית הריחוק מן השם והוא כי אין בכל הנבראים אשר ברא מי שיכחיש מציאותו לפעמים כי אם האדם מצד מחשבה הרעה ועל כן ראויה שתהיה זאת סיבה אחת גדולה להרחיקו בתכלית ההרחקה ממנו ואמנם מצד שכלו הוא בתכלית הקירבה אל השם כי אין בכל המורכבים מחומר וצורה שמימיים וארציים שיהיה לשם בהם חלק בפרי שכל נפרד אחר זמן כי אם באדם לבדו. וא"כ שכל האדם הוא פרי השי"ת ב"ה וב"ש י"ת וזרעו על דרך משל והוא באמת בנו. ועל כן אמר לנו אנחנו עם סגולתו בנים אתה לה' אלהיכם ואנחנו עמו וצאן מרעיתו והכתוב קראנו חלקו ונחלתו באמרו כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו. וא"כ אל תפלא בהזכירך שמו אם יבקש שכלך להידבק בשכלו כאשר בקש להידבק בשמו שכן תורתו אומרת את ה' אלהיך תירא ואותו תעבוד ובו תדבק ובשמו תשבע. שבו ע"ב שמות והסוד בשבועת שמו כי שבועתו בשם והנסתר בשבועת הלחש, והוא לחש ההשבעות אשר נזכרתי שההזכרה היא שבועתו וסוד כל ההשבעה וההזכרה מסורה ביד שר הפנים שהוא כח הנפשי:
ובאמת שאין אומה בעולם קרובה לשם כמונו שנשתדל לעבוד את ה' בוראנו כאשר ציוונו על יד"י משה"ה אשר קראו בשמו א"ל שד"י ועל כן (העולם) הדין עמו ג"כ לייסרנו יותר מכל אומה וכן אמר על ידי הנביאים רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה וגומר. וכתיב ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עוונם. וכן פסוקים רבים מעידים על זה העניין שהוא כן והשכל מעיד עליו כי עם שקבל התורה מפיו הוא לבדו עמו ונחלתו כמו שנאמר

עמו ונחלתו ישראל. ובהיות הדבר הזה כן אם יצא אחד ממנו מיודעי השם מתחת כנפי שכינתו הלא הדין נותן לייסרו בייסורין וישים עד שישוב אל השם ית"ש ב"ה ויתעלה: כן אם היה לאדם בן או תלמיד נאמן שלם וטוב מכיר האמת מפי אביו או מפי רבו לפי דעת אביו או רבו ונכנס שט"ן בלבו וקטרג וקלקל מחשבתו ושינה דעתו הלא הדין נותן לאב או לרבו במרדו (שישוב) כאחד מהם בכוונה ורצון לייסרו מאד בייסורין קשים ומרים ובנגעים גדולים עד שישוב אל האמת ויודה לאביו או לרבו על האמת ויצילו נפשם משאול תחתיות בעל כרחו ויחי עוד לנצח ולא יראו השחת. ואם לאחרים אדם אומר לעשות כן הלא הדין נותן להיותו דן דין זה בעצמו על עצמו רוצה לומר שאם האדם מכיר את השם ומזכיר את שמו כדי שידבק בו ובעת השפע שהשם בא להדביק עצמו אל עצמו כלומר שכלו בנפשו כדי שלא ירגיש במיתת הגוף והאדם הוא בורח וחוזר לאחוריו ואינו חפץ בחיי השם הנצחיים ושב להיות כבהמה חי בחיי ההבל עוד כבתחילה כאשר על זה הענין נמשל "אדם ביקר בל ילין ולא יבין נמשל כבהמות נדמו" (תהילים מ"ט) זה נודע מהכתוב, והשכל מעיד שראוי לשנוא אותו שכבר סר מהאמת וברח מפני השם המבקש להחיותו ולא חפץ בגמולו הגדול הזה אלא באמת ובתנאי אחד בלבד אם כוונת הבורח החוזר לאחור כדי להשלים עוד אחרים אתו ולהביא תחת כנפי השכינה ולמלט את נפשותם ולא יעזוב דרך השם כל ימי חייו אז הדבר מחול לו ואם לכוונה אחרת עושה כן אין מוחלין לו ולא יאבה ה' סלוח לו. ואעפ"י שהשם יודע לכוונתו יש לנו אנחנו דרך אחת להכיר בו קצת כוונתו מתוך פעולותיו אשר יעשה אחר שובו מהשם, והוא שאם ישתדל עוד וילמוד ויקרא ויעיין ויוסיף חכמה ללמוד לאשר ימצא ויוכיח או יכתוב דברי חכמה או דברי שבחות או תוכחת הנה בזה נודע באמת שכוונתו לשם שמים. ואם לא יעשה כן נדע בלי ספק לפי הנחשב אצלנו שכוונתו בלתי שלימה והשם לבדו מכיר האמת:

אתה בן אדם אם תבקש את ה' אלהיך באמת ובתמים אל תחשוב בעצמך לשמש בשם כי אם לידיעת השם והשגות פעולותיו ולא לתועלת צרכי הגוף אעפ"י שהוא יכול ופעולותיו טבעו כך אבל מפני היותך מורכב מיצ"ר הר"ע ואתה גוף בשר ודם ששם שניהם מלאכ"י המו"ת צריך שתחשוב זה סודם פרט"י החומ"ר הכולל כל האברים הפרטים ונקרא חומ"ר הפרידה"ה ושמו נה"ר דינו"ר וסודו חומ"ר ח"י פרט"י ונקרא בשם ה' צבאו"ת והעיקר בש"ר וד"ם חומ"ר מי"ם רו"ח חומ"ר רו"ח מי"ם והחכמ"ה רו"ח מרו"ח ולסוד בש"ר וד"ם יש ארבע דרכים כי אם החכמ"ה דע"ת גם הדע"ת חכמ"ה ויתרון הדעת החכמ"ה תחי"ה א"ת בעלי"ה ואל יעלה בדעתך זולת זה שכבר התבאר מופתי

בשלימות האחרון שאין בו ספק שהעניין הוא כך מדרכי העיון הפילוסופים ומדרכים תורניים אמיתיים ומדרכי הנביאים הנצחיים ומדרכי התוכנים האמיתיים כי יתרון דע"ת החכמ"ה תחי"ה א"ת בעלי"ה א"ת בעל"י התחי"ה וכל משכיל התחייב עליה לדעתה לחיות הטבעיה אבל המבקש חכמה לפעול בה כל דבר לכבוד השם הוא מבקש את השם אבל אם הוא מבקש חכמת השם לעשות בו עניינים גופניים שמועילין לעושר וחיים או לבנים או לאהבה או להרוג שונאו לכבוד עצמו או לכבוד בני אדם הוא עושה זה טרם השיגו מהשם השפע או רוח מהשם המפורש אעפ"י שהוא אומר בפיו או חושב בליבו שהוא מזכיר את השם לכבודו אין הדבר כן ועולה בידו פעולה מהזכרת השם הנכבד והנורא הזה הרי האיש הזה פושע רשע וטמא מחלל את השם הנכבד. והנורא ומשתמש בשמו הגדול לשוא ועליו נאמר לא תשא את ה' אלהיך לשוא כי לא ינקה בו וזה האיש ארור לה' אלה"י צבאו"ת ומקולל מפי מטטרו"ן שר הפנים מלמד אותיות שר הפנים ומוחרם הוא מפי כל שרף וכל מלאך ובשמתא יהיה מפי כל נביא וחכם ומנודה יהיה מפי כל הנביאים וארור יהיה ומוחרם ומנודה מפי כל תלמיד שיראה הספר הזה. אבל המבקש ללמוד לשם שמים ברוך ומבורך יהיה מפי השם ומפי העליונים ומפי תחתונים אם ישתמש בו לכבוד השם ב"ה לבד לכוונת קבלת שפע חכמה או דיבור מרוח הקודש או מעלת הנבואה ואחרי כן כפי מה שיצא מפי השם לפי חכמתו ודעתו יזהר עד מאד לעשות ולא יטה ימין ושמאל אם יורוהו דבר דיבור ידבר ואם יורוהו דרך כתיבה בספר יכתוב ויגלה מה שציוווהו לגלות ויכסה מה שיצווהו לכסות ואז יתברך מהשם ברוך הוא ויתנשא בעיניו מאד ויתקיים בו ברכה המשולשת בתורה על פי כהנים על פי משה ע"ה על פי הגבורה וזוהי:

יברכך יהו"ה וישמרך יאר יהו"ה פניו אליך ויחנך ישא יהו"ה פניו אליך וישם לך שלום:

ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

כבר גליתי לך כל דעתי וכל כוונתי וכל דרכי קבלותי שכל מה שידעתיך מעניין ידיעת השם בדרכי נביאות אותיות הקודש ואם תרצה ללכת בדרכים אל אשר הודעתיך להתקרב בם אל ה' באמת והוא יוסיף לך חכמה בכל יום ויום בעבור כבוד שמו הגדול כי יהו"ה ייתן חכמה מפיו דעת ותבונה לך ועשה כן והחיה את נפשך המשכלת בשם המפורש ואם נראה לך שיש בדרכים האלה שום עניין שאינו אמיתי אצלך או הוא עניין שבדוהו בני אדם מלבם ולא באו להם מאת הדרך האלוהית אשר זכרתיה ולא יועילו לך בדבר בשום פנים סור מהם והתרחק מהסתכל בהם כל מה שתוכל עד שתמצא דברים אחרים שיחיו את נפשך כי כל כוונת השם בבריאותך בעולמו לא הייתה לבטלה אלה

אם תבטלה אתה כדי לעבור על רצונו אשר רצה לתת לך כח להיות רשותך בידך לבחור בטוב ובחיים ואם תבחור במותך תמות ואם תבחור בחיים תחיה ואם באתה לטמא ח"ו תמצא פתחים פתוחים ואם באתה לטהר יסעדוך מן השמים ובחרת בחיים ותחיה:
ועל זו הכוונה נתנה לנו התורה הקדושה כדי לעזרינו בחכמה ולהאיר עינינו בכל הדרך שנלך בה להמית המתים ולהחיות החיים לחיי התורה בכל מקום שתמצאם נזכרים על עניין סתם דע שאינם כי אם חיי עולם הבא כ"ש אם נשתתפו עליהם אורך ימים:
ואחר שהודעתיך כל מה שראוי להזהירך עליו כדי שלא תיכשל ח"ו ולא תחטא והדרכתיך בדרכים ישרות נשאר הדרך עליך ללכת בדרכי השם ולאהבה אותו ולדבקה בו ולהישבע בשמו הנכבד והנורא ההוא מי חכם ויבין אלה ונבון וידעם כי ישרים דרכי השם צדיקים ילכו בם ופושעים ייכשלו בם והצדיקים יאירו באור החיים ברוך הנותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה:
ברוך ה' לעולם אמן ואמן:
רוח נבואה הוא מלמד בעלי מדע להשאיר הוד יקר ותפארת:
זרע קדוש עליון בחכמה יעלה רומה להסתכל כדת נמסרת:
ירוץ אנוש צדיק ונשגב עם כלי אמון תהלתו מאד נסתרות:
חומר וצורה הם שניהם גואלי הדם ושופכי הדם כאשר בוערת:
יום יום שני עדים יעידון כי עלי הורי הכי נפשי אמת חוקרת:
יודעי לבבי סוד והכירי גחלי נפש חכמה נקראת נשארת:
היא נאצלת באמת מערפלי בינה בהזכרת שמם נזכרת:
עיני וליבי נשרפו מנחלי ה"א ויו"ד ה"א שומרי משמרת:
ואתנה דעתי להחכים שאלו אותות ומופתים על האמת נזכרת:
לא יאמינו לי ולא למבלבלי הדעת בקראם לבדיל עופרת:
מודים אנה זטכס ספקש מעגלי חכמה בדעה וחול נעצרת:
הם הם מגלים החלום ומגלגלין יד הנבואה אם לשון אגרת:
בם נבראו ד' יסודות כוללים יוד הא והא ויו בו כתב אדרת:
אנשי אמת שם קדשי ומהללי מראה הנבואות פת קחו פרפרת:
הזכירו יהי' ופעולתו כי הוא חותם עושה רושם:
הכירו יהי' בנשימתו חזון נסתם מזכיר השם:
ר"ת של זה החרוז הוא רזי חיי העולם הבא, המראה הנבואה חיים:
תם ונשלם שבח לאל בורא עולם חיי העולם הבא:

דע כי אהי"ה הוא אצילות, אלהי"ם בריאה, הוי"ה יצירה, אדנ"י עשי', ושם המפורש הוא בבריאה שהוא ג"ן עד"ן העליון והעולם בגימטריא קומה קנ"א והם אחד. אדנ"י ואלהים בריאה ועשיה והם ב' ההין ונשאר הוי"ה בגימ' חיי' וב' הנשארים מחיי עם הבא הם עשרה והם עשרה שמות של שם המפורש וסוד מספר אותיות הם יר"ו של י"ם כי י"ם הוא בינה בריאה וי' שמות אלו הם הי' שחסר מן ירושל"ם ובציור זה יר י של"ם היא י"ה שלם בגימ' שכינה: